

ဝတ္ထု၊ ဇာတ်ညွှန်း၊ သရုပ်ဖော်

ဆွမ်း၊ ဝနုဖြူ

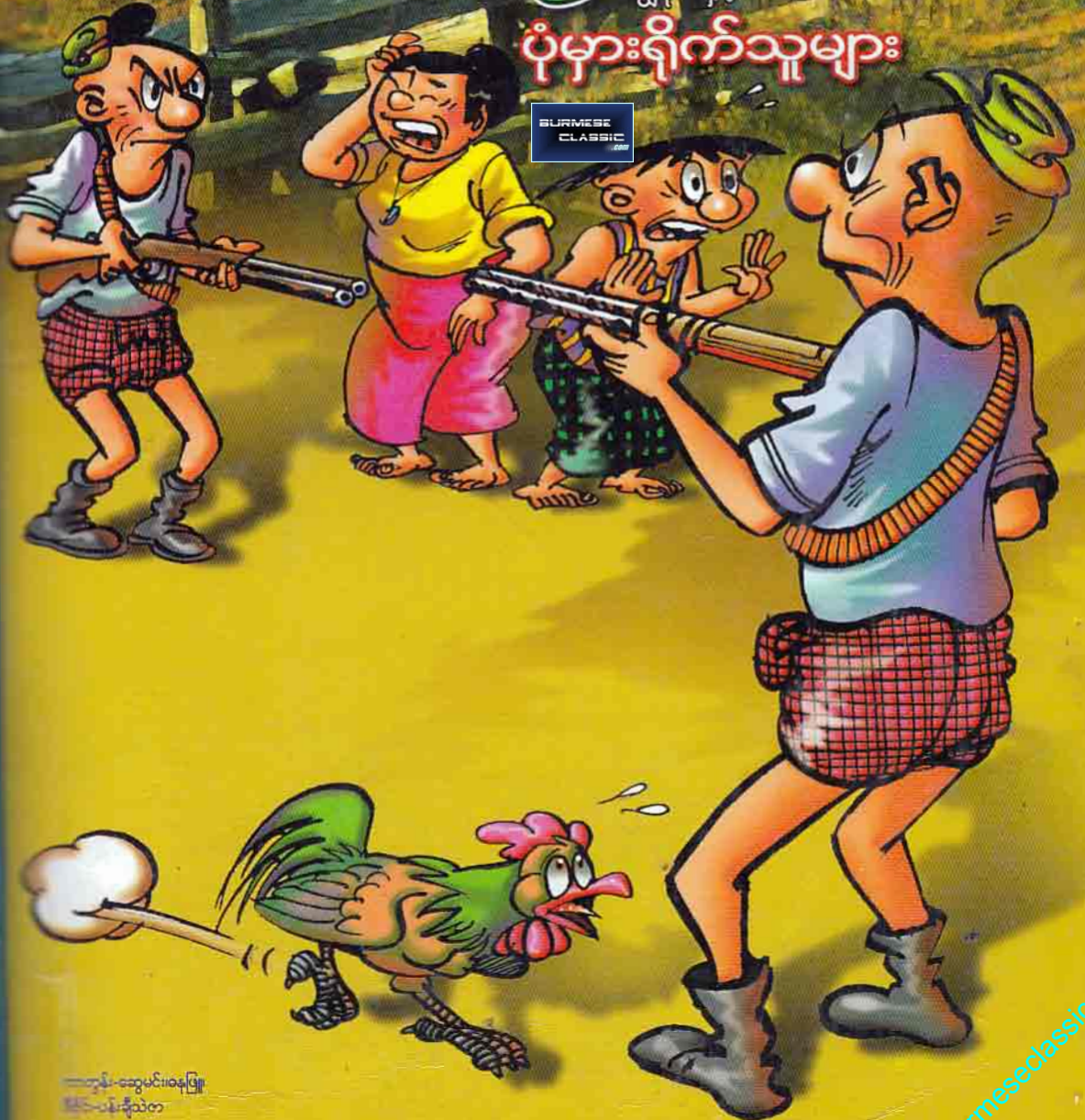
မြိုင်ရာဇာ

ဖွတ်

ကျွန်ုပ် နှင့်

ပုံမှားရိုက်သူများ

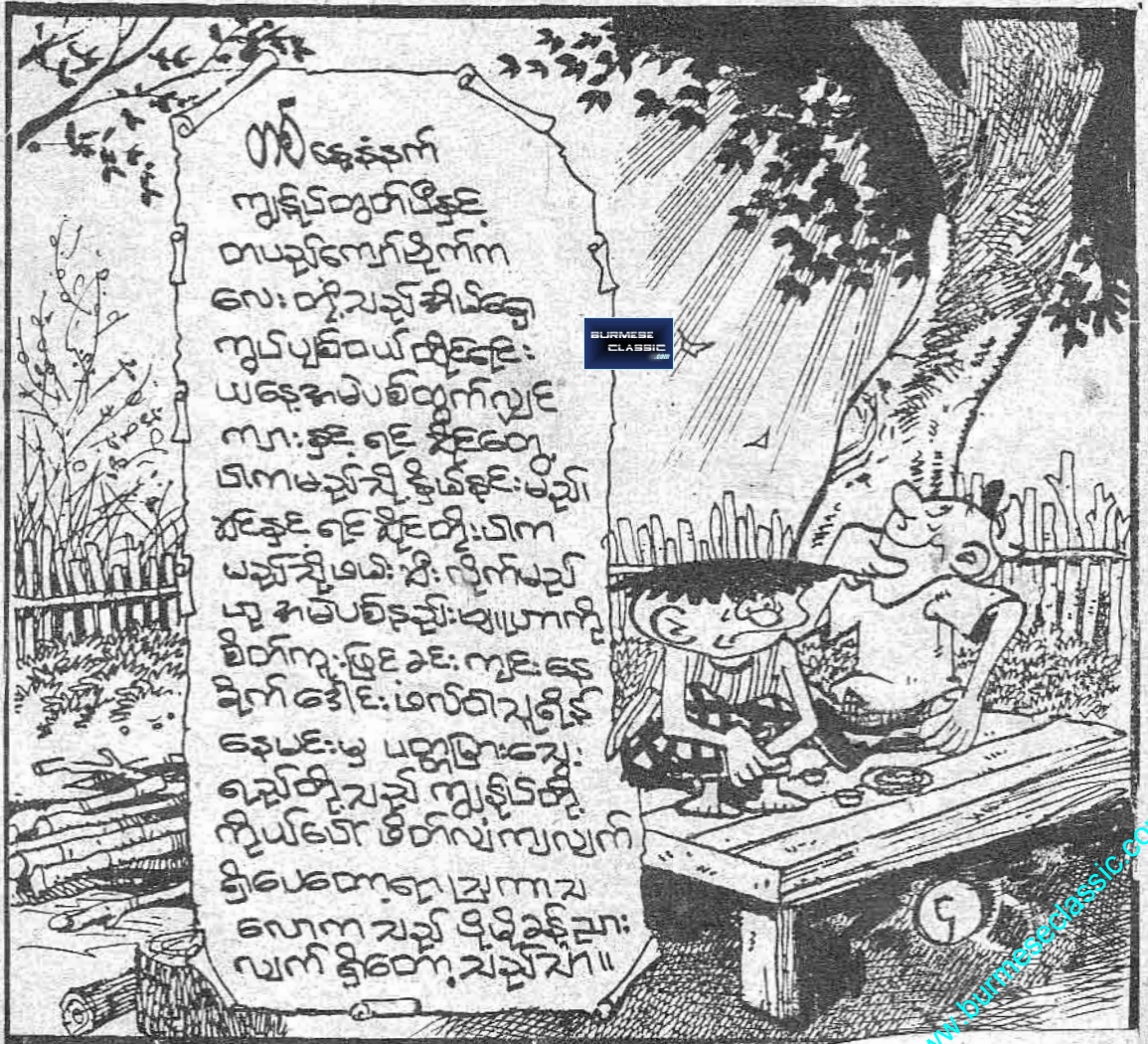
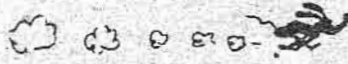
BURMESE CLASSIC

တည်း-ဆွမ်း၊ ဝနုဖြူ
ပုံနှိပ်-နီသဲတ

အခန်း(၁)

ဆန်းကြယ်သောဦးထုပ်ကလေး

ကံ့နေနံ့နက်
 ကျရိပ်ထွတ်ပြီးနှင့်
 တပည့်ကျော်ချိက်က
 လေးတို့သည်အိမ်ခြေ
 ကျပ်ပုစိဝယ်ထိုးခြင်း
 ယနေ့အိပ်စက်လျှင်
 ကျားနှင့် ရှင် ခိုင်တို့
 ဒါကမည်သို့ နှိပ်စားမည်
 ဆင်နှင့် ရှင် ခိုင်တို့ ဒါက
 မည်သို့ ဖမ်းဖမ်း လိုက်မည်
 ဟု အိပ်စက်နည်းမျှ ယောက်ျား
 စိတ်ကူးဖြင့် ခင် ကျင့်
 သွက် ခေါင်းမာလိပ်သုရိန်
 နေပင်းမှ မထူခြားပေး
 ရည်တို့သည် ကျရိပ်တို့
 ကိုယ်ရော် ဖိတ်လျက်လျက်
 ခြံပေတော့ရာ ညကား
 လောက သည် ဖိုမြို့ခန့်ညား
 လျက် ခြံတော့ သည်သာ။

BURMESE CLASSIC

အရာထွက်

အို...
ရွေးမလဲ...

အရာထွက်...
ဒီလို့လုပ်တော့
မကောင်းပါဘူး...

BURMESE CLASSIC

ဟူ...ဘယ်လို့
လုပ်လို့လဲ၊ နေ
ထိတ်လို့ကံတာ...

ငါးဘဝါအိဒွာမှာ ကိုလှမိုးနဲ့
အရာထွက် ဆုံတော့ အရာထွက်ကို
ရွေးမလဲဟု ပေးလို့ကံ ဘာ ဆိုပြီး
ငွေ ငါး ဆယ်လှူကြပြီး ပေးလို့ကံ
တယ်ဆို...

ဘုရားရေး...
ဘုရားပေးပေး
ကျမ်းပေးပေး
ငါးဘဝါအိဒွာ
မရောက်တင်
တစ်နှစ်ကျော်
ခွဲပေးပြီဟု...

ဒိုက်ကလေး
ကစားစဉ်
ပေးတိုက်ခဲ့၏။

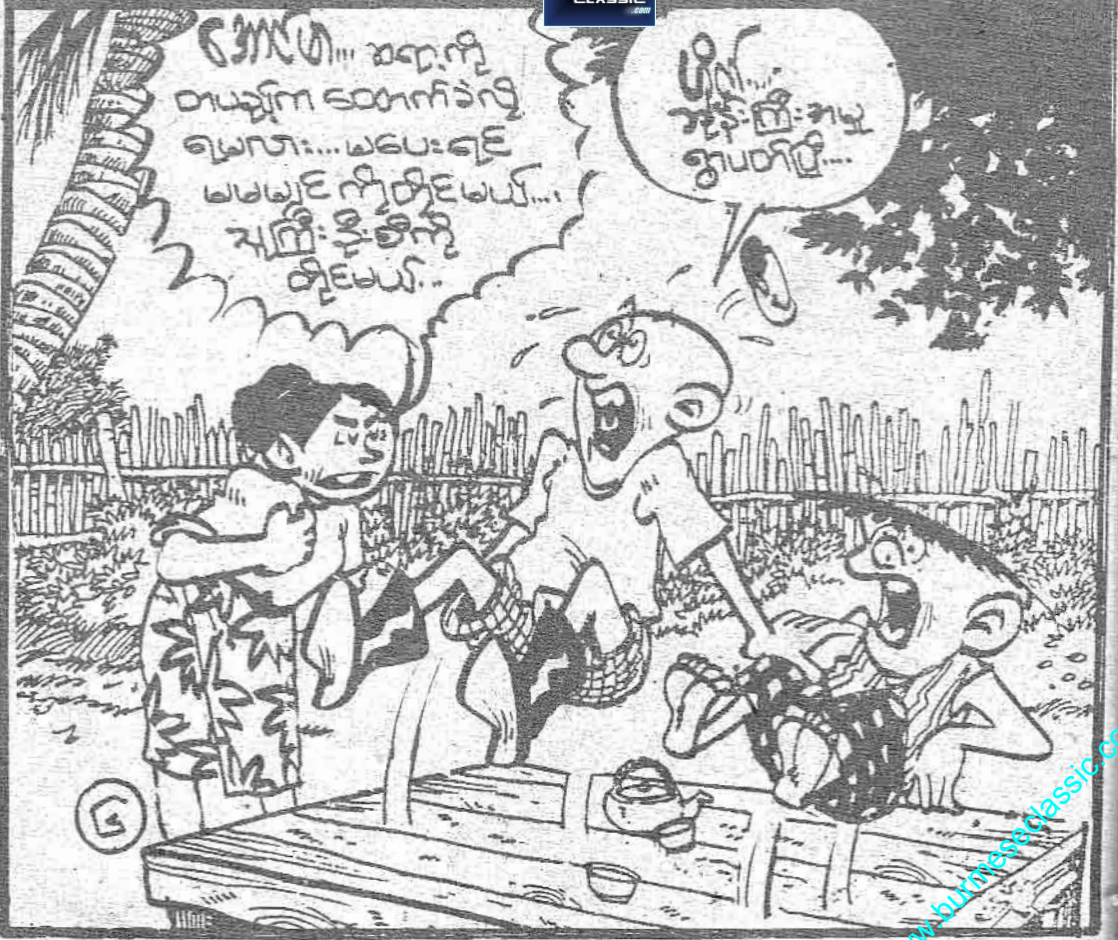
ဟုတ်တယ် မရှေးမနှေး...
ဆရာတို့၏ ငါးကပ်အိတ်တွေ
မရောက်တာ အမှန်ပေါ့။

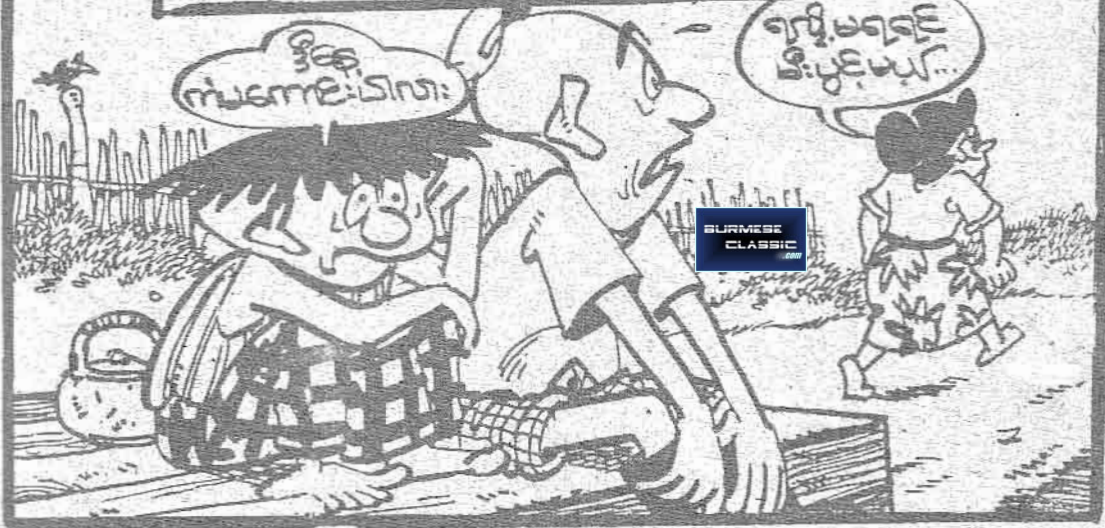
BURMESE CLASSIC

ဒေါ်မေ... ဆရာ့ကို
တပည့်က ပေးတိုက်ခဲ့လို့
ရယ်တာ... မပေးရင်
မမယျော့ ကိုတို့ပေးမယ်...
အဖို့ ဒီအိတ်ကို
တို့ပေးမယ်...

ဟို...
အဖို့... အဖို့...
အဖို့... အဖို့...

မသေမယ့် နီတိုလှိုင် အကျယ်အကျယ် မငြိမ်းဖွယ်
ဖြစ်လေမည်။ သူ့ထီးနိုးစိ နီတိုလှိုင်က အုတ်အော်
အေးတေး ဖြစ်မည်။ တစ်ခါတစ်ရံလောက သူ့ကိုယ်
မလှဘဲ အဖျားပတ်တတ် ခြောက်ကား။ အသားလွတ်
ငွေငါး ဆယ်စိုက်ပေးပျက်ရန်။ လှူမိုးလှူမိုး ချင်းချမည်။

ဒီနေ့
ကံမကောင်းပါဘူး

ရဟူမရနိုင်
မီးပွင့်မယ်...

ဝမ်း
ဒါဟာကံကံ
အကံ အဖန်လှိုင်
တကပ်စရာတို့

အေးကွ၊ စောစောစီးစီး
ခွပ်ခွပ်ခွပ်ကွာ
နံနက်ခင်း အရသာ
ပျက်သွားရတယ်။

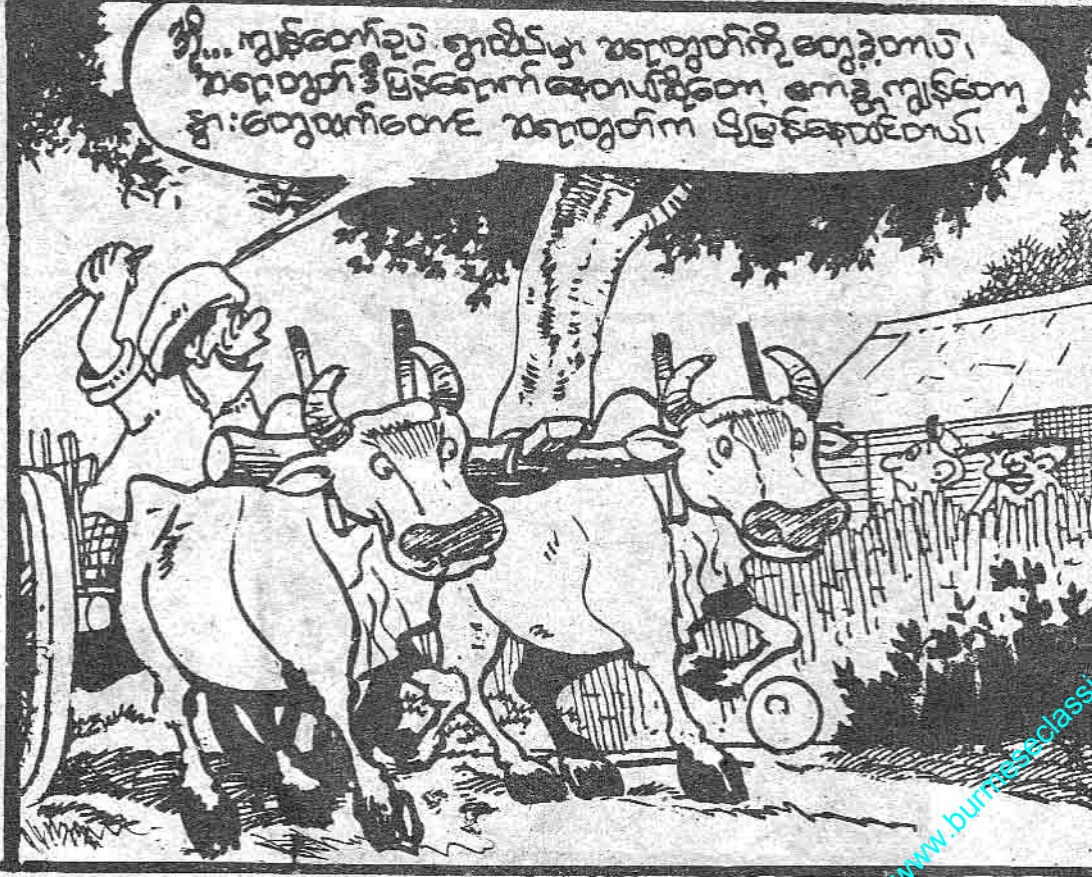
နောက်ဆုံးလေးရက်အတွက် နောက်ဆုံးပေးလို့ပေး...

ဟို... ဘုရားတို့...
ဘယ်နှစ်ပတ်ပြန်
နောက်ဆုံးတော့:

အို... ကိုဝင်းမင်းကလည်း
ကျွန်ုပ် ဘယ်နှစ်ပတ်
ပေးဒါနုးပါ့မယ်
အိပ်ရာ နိုးတာ...

အို... ကျွန်တော်တို့ ဘုရားတို့ ဘုရားတို့ကို တွေ့ခဲ့တာပါ၊
ဘုရားတို့ ပြန်နောက်ဆုံးပေးလို့ပေး နောက်ကျွန်တော်
နားတွေပျက်စား ဘုရားတို့က ပြန်နောက်ဆုံးပေးပါ။

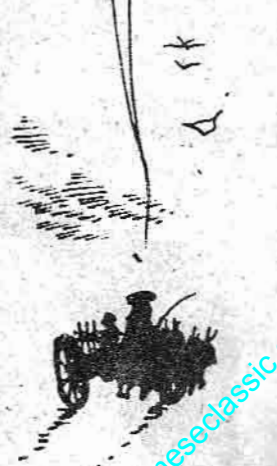

ကျွန်တော်ကွားတွေက နားပြိုင်ပွဲမှာ ပံ့ပိုးပေးဖို့
 ခိုဝါခဲတဲ့ ကောင်တွေပါ။ နေ့စဉ်ပေးပို့ပေးဖို့
 သို့တော့လည်း ဒီလောက်ပဲ။ ဖြစ်ပေမယ့်...
 အဲဒါတွေက...

ကျွန်ုပ်တို့ ဓာတ်လှေကား မဟုတ်ဘဲ ချွတ်ချွတ်
 ခြင်း သို့မဟုတ်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ခြေခြေ
 ခြောက် နှစ်လုံး ပေးပေးပေးပေး ပျော်
 သဘောပေးပေး ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ချွတ်
 ခြင်း။ (ယင်းကား ကျွန်ုပ်တို့ အားပေးပေးပြီး
 စတင်ပါ။ ဖြစ်ပေမယ့်။)

ဗိုလ်ကလေး
 တောမင်းက
 သူ့ပွဲမှာ
 တစ်ဖက်
 တည်း...

မင်းမင်း ကျွမ်းကျွမ်း စော့စော့ နောက်ဆင်းမင်းနှင့် ဆန်
ဘာကြောင့်လဲ စားပြီး မင်း ဝမ်းဗိုက်ပင်မနေနိုင်ဘူး...

၃၀

အိမ်ကြောင့်
ပြောတာတွေ၊
လူမျိုးကြီးက
အေးချမ်းတယ်
အိမ်က...

ဒါပေမယ့်... လူမျိုးကြီးလည်း
လူပေါင်းများစွာ... မိန်းမငိုင်းတို့
အရာထုတ်လုပ်တာမျိုး တပည့်ကြီးလည်း
ဘူး... အဲဒါတွေက... မိန်းမငိုင်း
အရာထုတ် ပြန်တယ်...

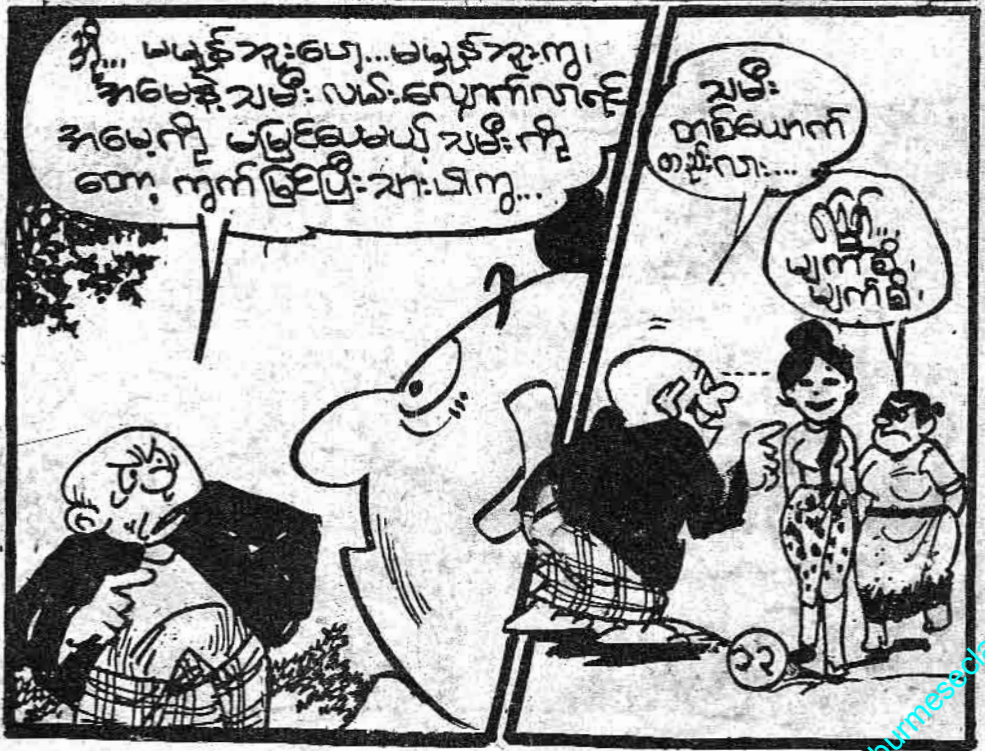
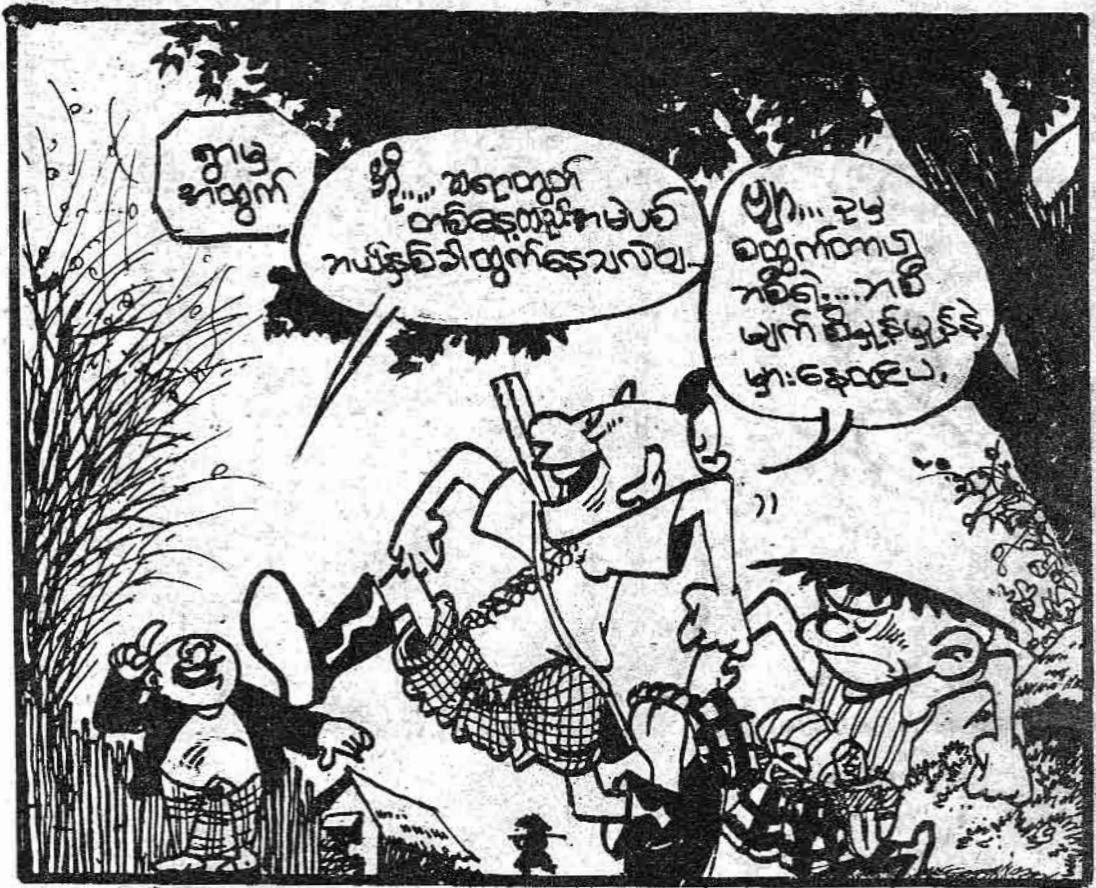
တစ်ခုခု
တစ်ခုခု...

အိမ်ကြောင့်... အဲဒါတွေကြီး
ကျွန်ုပ်တို့အတွက်
ထုတ်ပေးတာမျိုး
အိမ်ကလေးတို့က
အိမ်ထဲက လူပေါင်းများစွာ
အိမ်ထဲက အိမ်ထဲက
အိမ်ထဲက အိမ်ထဲက
အိမ်ထဲက အိမ်ထဲက
အိမ်ထဲက အိမ်ထဲက
အိမ်ထဲက အိမ်ထဲက

ဝါး...
အိမ်
အိမ်
အိမ်...

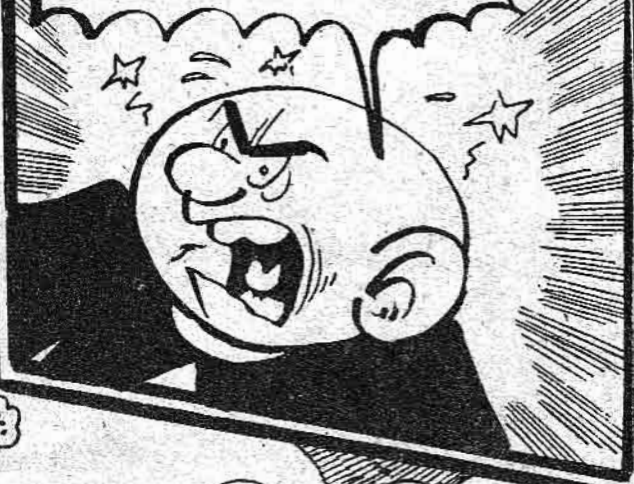
၁၂

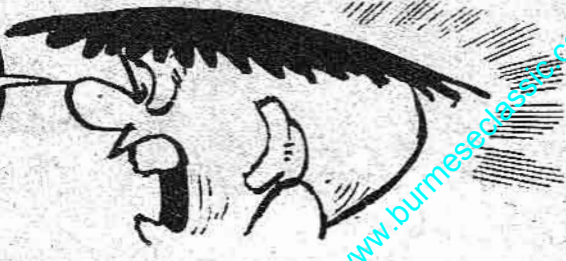
ဒါပြန်မနေက
တွေ့တာနဲ့ပေး
နေထိုင်ပါ။ ဘဝ
မှတ်ချက်မကောင်း
တော့အုန်းထိုင်ပါ။

ဟေ့... မှတ်ချက်ကောင်းပြီး ဘားကျ၊
ကောင်းပြီး ဘားကျ၊ ဘဲဒုစိမ်းက
ရသုံးစား ငွေပင် တို့၊ မေခင်တို့တွေ
ငွေတို့ အားလုံး မှတ်မိလေ့တယ်၊
ဘဲလမ်းကြီးမှာ ကိုင်းစတယ်မှာ
အလံထု ချိန်တွေခွဲတာ
အိမ်ကွယ်ပေးကာ၊ ပေးကြီး
ဒေဝီတေ အဆင်ပြေလေ...

ဟို... ဘဲချိန်
ကုန်က
ကြီးတေတေ
မနေရပါဟာ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သားတဲအောင်ကို ရွေးငြိမ်းပြီး တောထဲသို့
 တောသစ်တိုင်း စိတ်ချမ်းသာစွာ နေပြေကြပါမည်။
 ဂွက်ထွေတို့သည် ခြေကွင်းဝတ်ဆင်၍ သွား။ ဂွက်ထွေ
 ကို နှင်းပျောက်အောင် ခြေဆံသွားအောင် ဝမ်းကျင်
 ပျမ်းမိုးထားသွား။

ငါက
 ခြေပလာနိုပျောက်
 ရော၊ ခြေကင်း၊ ခြေကန်
 ရတနာ၊ စရာတတ်
 ခြေကန်အထူး၊ နှင်း
 ပျောက်ကွဲ...

အရာ၊ ခြေကွဲ
 နှင်းတယ်ချီတက
 ဒါမျိုးပေါ့...

ထမင်းစားပြီး နှုံးနည်း ချက် ခြားယူ လှည့်လည်နေလိမ့်နော်
ဗြေခွေခွေ အနာမာန် ဝင်ရောက်ပါ။ အားပေးကမ်းပေး
မတွေ့ရ။

ငါ့အဖေ့အဖေက
ခြင်စေ့ထွက်ပုံကို အဖေက
ကြောက်နေစဉ် အမဲပစ်ဆက်ထွက်
ပြီး တောင်ကန်နေပြီ
တပည့်ကြီး...

ငါ့အဖေက အား
ပေးပေးပါစေ
တော့...

၇:.....
ခွေခွေလျက်တော
အမဲပစ် ထွက်ရတာ
စိတ်ကုန်ပြီ။ အဖေက အား
ပေးပေးပါစေတော့
တပည့်ကြီးမေးလား...

ဒီတောထဲမှာ တို့အဖြေ
မဆို ဒီနေ့ပါလားကွ၊
ခါတိုင်းဟေ့...

ဟေ့
ဟေ့...
ဟေ့...

ခေတ်ခါလ ထင်ကြားသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဆီးဆီး
ကြားကြား ခြစ်ဆွားရသလို့။

ဆွားဒါဖြို
ဒီနေ့တော
အမိထင်ရမို့
မခွါတော့ပါဘူး...

အရှင်တို့ကတော့ ဒီတောထိမှာ
ခြံငြိမ်နေတဲ့တိုက်မို့ တံခါးခိုးပဲ ကျက်စားတာပါ။
ခုမှ အယ်က မုချိုး အစုတ်ပလုတ်
ရောက်လာတာတဲ့...

ဒုးကျတေ
အကောင်းချင်းပဲ...

ချုံ့နှိပ်မာကျယ်နဲ့ဟေ့၊
အမဲနဲ့ဟူးပစ်နေဦးမယ်။

ဟေးတစ်အိုး ဒု ကိုဤမျှ
လှည့်ပြီးရောက် ကံကောင်း
ပေတံကံမရွာတော့တံ
တစ်ကောင်ကိုတွေ့ရပြန်ပါ။

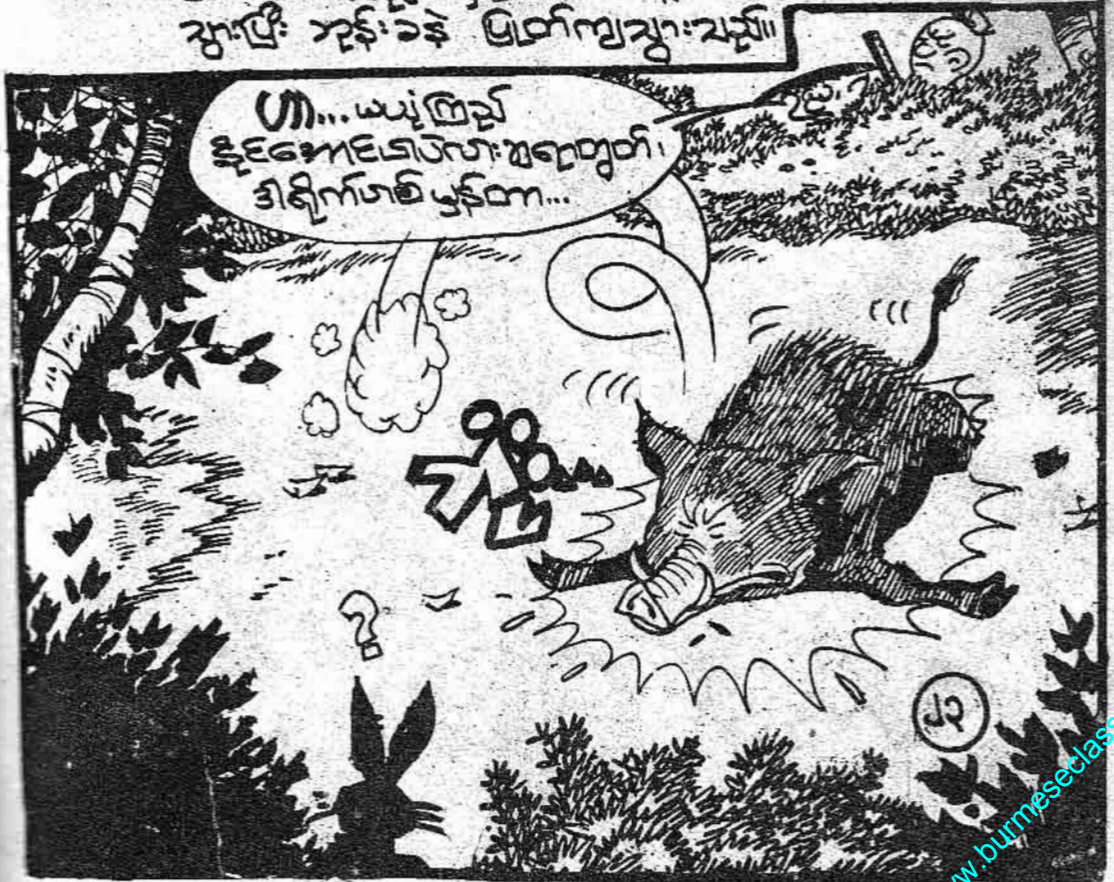
ဟူ...
ဟူ...
ဟူ...

၂၂

တောဝက်သည် ကျစ်မြောက် အားရသားရ လျက်ပိုင်၏။
ကျန်ပြန်သည် အကျအနစ် ချိန်ချယ်ပြီး သမုတ်ခြောက်ချက်က

တောဝက်သည် နှစ်တောထဲသို့ မြောက်တက်
သွားပြီး ဘုန်းခန်း ဖြတ်ကျသွားသည်။

ဟိ... ယုံကြည်
နိုင်တော့မဟုတ်ဘူး။ ဘုရားတို့၊
ဒါရိုက်တစ် ဖြစ်တာ...

ကျွန်ုပ်ကား ယမ်းဆွေလူလူထဲနေတာ နှစ်လုံးပြီပဲကို
ကိုယ်ပို: မဟာသူရဲကောင်းကြီးပဲဟာ ရင်ကို ဖွင့်၍
လျှောက်လှမ်းလာသနား။

မာပျမ်းမကမ်းမှ သာယာဝတီတစ်ခု ရုတ်သန်လှည့်ကျား
သွားသနားကို တွေ့လိုက်ရော ကျွန်ုပ်လည်း နှစ်လုံး
ပြီပဲဖြင့် လိုက်လံဆိုင်ခေါ်လည်း လက်မတင်ပေး
နောက်ကျသွားသဖြင့် ပစ်ခွင့်မဟာ...။

တောတက်အဖော်
နေမှာပဲကွ...

အါ... အခုတော့
အိန္ဒြေ ခိုးထုတ်
တစ်လုံးပါလား။

တောတော လူငယ်ကား သွားခဲ့ရော
နေရာလေးမှ ခိုးထုတ်တစ်လုံး
တွေ့ရာ ထူးဆန်း သန့်ရှင်း ယင်း
ခိုးထုတ်ကလေး သန့်ရှင်း
ပိုထူးဆန်း ချွတ်စွတ်တူနေခြင်း
အတိအကျ။

ဟ...
ခိုးထုတ်မှာ
ကျည်ဆန်က
လေးပါလားဦး

ဟဲ့တယ်၊
ထူးဆန်းပါ
ပေ...

တောတက်ပြီးကို
စစ်ဆေးကြည့်လျှင်
ကျည်ဆန်မှာအဝင်
ရှိပြီး မတောက်ထွက်ဘဲ
ကိုယ်တွင်းတွင်သာ
ဝင်နေလေရာယင်း
ကျည်ဆန်ဝင်သန့်ရှင်း
မှာလည်း ကျည်ပစ်
သန့်ရှင်းနှင့် ဆန်ကျည်
ဘက်ဖြစ်ဆို ဝမ်း
ကျည်မှာ အိုးတို့
အမ်းတမ်း ဖြစ်ရ
ပါပေသန့်။

ဗိုက်ကလေးကကား
အားကြီးလှချေပြီ။

ဟို...ဟို...ဟို...
ဟို...ဟို...ဟို...

ဝေဝေကကိကြီး ကျချီထီ
အားကတည်းက ဗရာထွတ်
ပစ်ဝါ ဟုတ်ရဲ့လားလို့
ဝင်နေတာ ဟုတ်နေပြီဟာ၊
ဒါဟိုဦးထွက်ပိုင်ရပစ်တာ
နေမှာပဲ...ဟို...ဟို...!

အုဦးထွက်က
ကျချီဆန်ရတ ဘာ
ဗရာထွတ်ပစ်ဝါ
ကျချီဆန်ရတ
အစပဲ...
ထားဒါ
ဝေက၊

ထားဒါတပါထားဒါတပါ
ဘယ်အုဦးဝါ ဖြတ်လို့...
တပည့်ကြီးက နေရာ
နေပြီ.. နေကျနေပြီ...
ဟို...ဟို...

ဒိုက်ကလေးက: ကျွန်ုပ်ခံရသူပဲ ယျက်နာပျိုးသင်
မရဘူးဘဲ အုတ်မြူးလေ့ရှိရာ ကျွန်ုပ်မှာ ယင်းစဉ်က
ကို မနေစိတ္တို့ ခွင့်ခွေးကလေး: တပည့်မှာ ယင်းတစ်ယောက်
တည်းသာရှိသဖြင့် ဒေါသကို ခြံချိတ်ရ၏။

ဒါထက်ပေးအေးနိုးကွ၊
အဲဒီ ဗုဒ္ဓိုးက နှုပုစိတ်
အဖေကို အာပျို့လာ
မကောက်တကလံ...

အို... ဒါကတော
ဆရာထွတ်ကို
နှုပုမဆိုင်ရတဲ့
အကြောင်းရှိမယ်ဗျာ

အို... ခြံချိတ်တယ်ကွ၊
ဖြိုတော့ ဒီနိုးထုပ်ကလေးနိုး
ကျွန်ုပ် ခိုးထုပ်နိုးချွတ်ချွတ်
တူနေပုံ တောကံတော
မရိုးသာ... ဘူး...
အို.....

မနှုချီပင်ဖြစ်စေ...
ကျွန်ုပ်တို့က အဖေ
ရခဲသဖြင့် အပြန်
လမ်းတဝှမ်းပျော်စွာ
ခဲရပြောသတည်း။

ဟို... မသေးမူပဲ
ယျက်နာစေတယ်ဗျာ

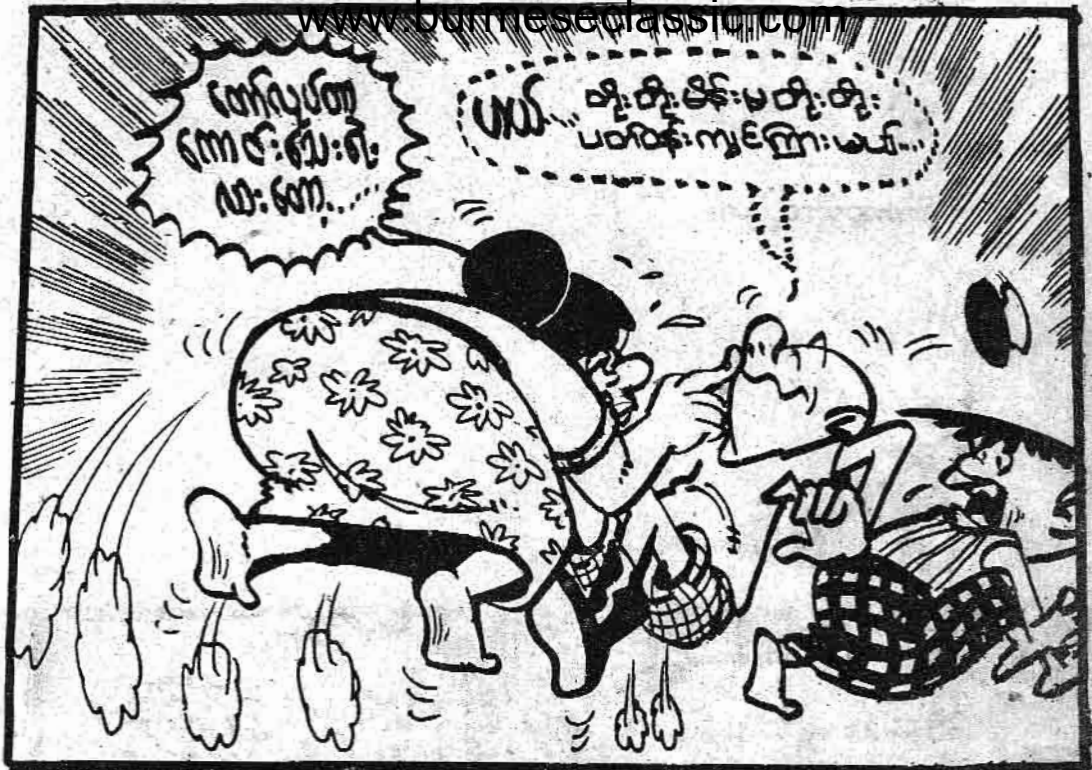
အခန်း(၂)

ကျော်ကြားသူဆိုသည်မှာ

၀ သေးမှောင်သည့်
 ကောက်သားကို
 အရောင်းထွက်သွား
 ရေစာ တစ်ပင်တစ်ခွံ
 သက်ဆိုင်အကြာဝယ်
 ဒေါသတကြီးပြန်
 ကျောက်ဟုဗြီးရွေးဖန်
 ဤကို ကျွန်ုပ်တို့
 ဦးဆုံးဇာတ်ခဲပစ်ချကာ
 ပွန်ရွာမှ ကျေးရွာဟန်
 ယက်နာပေးဖြင့်...

ဟေ့... MONEY!

ကောလဟော
ကောလ:ကော:ကော:
ကော:ကော...

ဟဟ... ဟဟ... ဟဟ...
ဟဟ... ဟဟ... ဟဟ...

ဟဟ... ဟဟ...
ဟဟ... ဟဟ...
ဟဟ... ဟဟ...

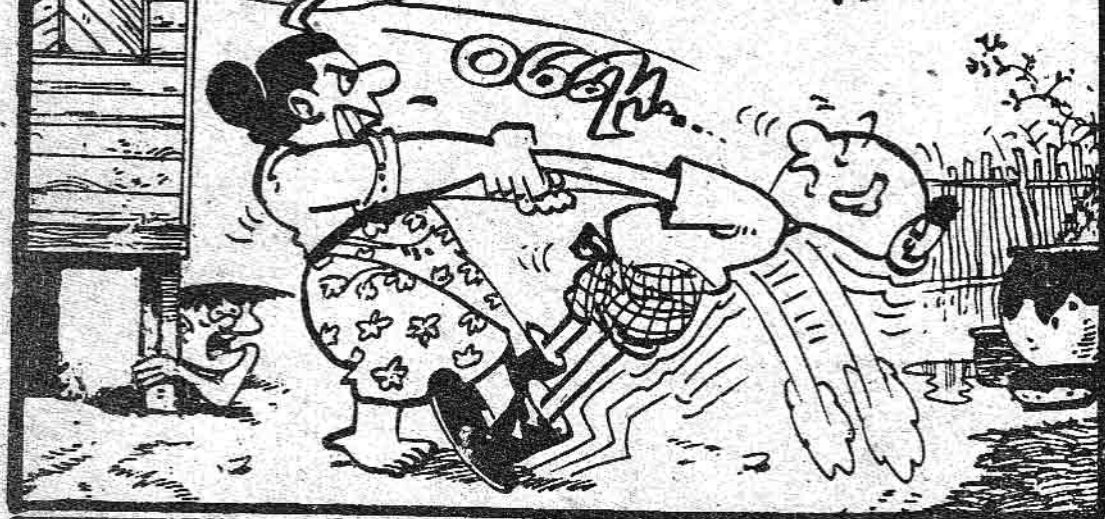
ဟဟ... ဟဟ... ဟဟ...
ဟဟ... ဟဟ... ဟဟ...
ဟဟ... ဟဟ... ဟဟ...

၂၉

ကမ္ဘာပေါ်မှာ
ခေါင်းကောက်...
ထူထူထောင်ထောင်
နေဝေးကား.....

မေ့ရမှာပဲ အစဉ်ပျက်ပျက်ထင်ပြီး
မေ့ရင်မေ့မယ် ခေါင်းကောက်
ကုန်ရင် အကြောင်းကို ခိုနေသူ
ဒါပဲ ဆွဲထုတ်ပါ။

ပုန်း... နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်
ခေါင်းကောက် ခေါင်းကောက် ခေါင်းကောက်
ထွက်ပြီ အကြောင်း လက်ရှိ
နားရွက်က မီးတောက်ကပြီးသား...

နားရွက်
တို...

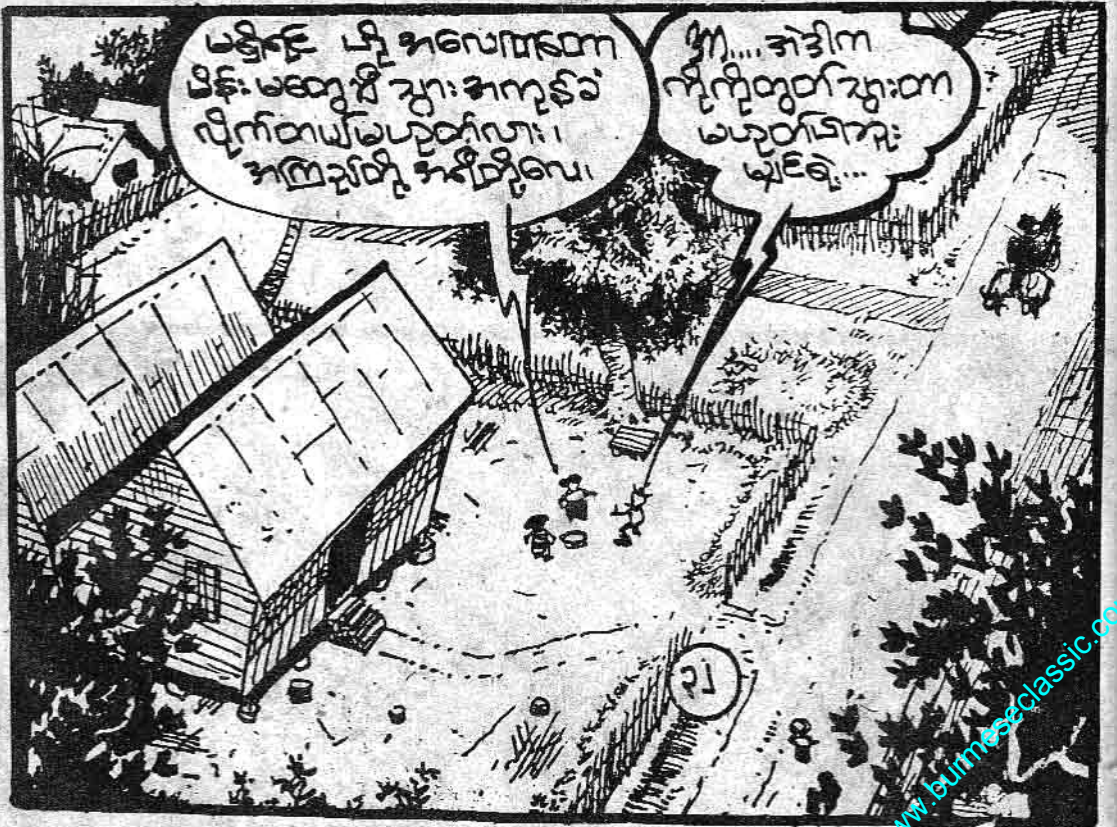

ဟို...မင်းမလှုပ်တမ်း
 တရားတွေ မစွပ်စွဲနဲ့များ၊
 ငါ့အိမ်ကတော့ကံကောင်း
 တန်းပစ်ခတ်ရမိတာ၊
 ကယ်မယောင်နဲ့ရ
 ဘေးဘူး...!

ဝေ... မုန့်ကလေး လှုပ်နေနဲ့
 ဒီကလေးနဲ့ ဒီခဲးရေဟာ
 လှုပ်နေမရှိနိုင်ဘူး၊ ဝေ
 အမဲရောင်း ရငွေတွေ၊

မုန့်ကလေး
 မျှင်ရဲ...!

မုန့်ကလေး မှီ အလေ့အထ
 မိန်းမတွေကို ဘူးအကုန်ခံ
 လျက်တယ်မလှုပ်လား၊
 အကြည့်တို့ အင်္ဂါတို့လေ၊

ဟို... အဲဒါက
 ကိုကိုထွတ်ဘူးတက
 မလှုပ်ဘဲကူး
 မျှင်ရဲ...!

အို...
ကကိတ်

စော့စော့က
ကစီစီကမိတ်က
လာရော့ဗ်ကွဲးဗာ
ကပိညာလိကဗ်...

ဝတ္တဝါပီလော့နုဒ်...
နုဒ်ပောက်ကွဲး
ပနက်ကမိတ်ကွဲး
လေးတယ်၊ ဒီကော့ဗ်က
ကညာက ကဝုဒ်တက်
နော့လိကွဲးပန...
ဟံ...

ဟော့ဒီမှာ
ကွဲးကော့ဗ်ကွဲး
ဗိုဒ်နော့ဗ်ကွဲး...

ဗိုဒ်ကွဲးဗိုဒ်ကွဲး
ဒီဝတ္တဝါပီကော့ဗ်နော့ကလိ
စော့စော့ကကွဲး ဒီဝတ္တဝါပီ
ကွဲးတယ်.

ဟံ!

ပဲ... မိုက်ကလေး...
ဒီး ထွန်မပါဘူးတဲာ်ကွ၊
ဒါဒါ့ ကိုဒီး ထွန်ကျန်ခဲ့တဲာ်
ကောလေး ပွဲမသိတာ။

ကျွန်ုပ်ကား ဒီး ထွန်ကို
ယုတ် ကျန်ဆန်ကော့ကို ပြုပြီး
ဖြောင့် မှ မသေ၊ မှင်လည်း
ဝေဝေဝါ ဖြစ်လာရသန့်။

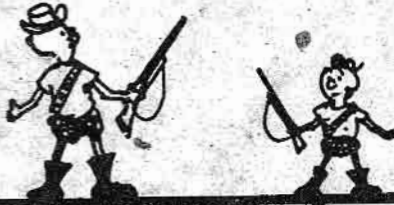
ဒါဖြင့် နှင်
အတူတူနဲ့တဲာ်
သဘောလား

ဆက်စပ်ဆွဲကြည့်တော့ ဖြစ်နိုင်
သားကွ၊ မနက်က ကိုထီး မသေကလေးနဲ့
မူးတယ်၊ အစိုနဲ့ မူးတယ်၊ မိုက်သေး
လေး ရက်က ကြော့ မခွဲယူကလေးနဲ့ ခွဲ
မူးတောင်း တယ်၊ တွတ်တဲာ် အတူ
ဖြစ် ခို့ မူးတယ်ကွ.....

အခန်း(၃)

အတုအစစ်ယှဉ်ပစ်ကြလေပြီ

“ဝိသုတ်ဝိ” “ဝိသုတ်ဝိ” “ဝိသုတ်ဝိ” “ဝိသုတ်ဝိ”
 အိမ်ရွေးယူ အဆက်ပဋိပတ်ခေါ်အိမ်အိမ်
 ကျွန်ုပ်လူနီးနီးကွဲကွဲအိမ်ပျံ့စွဲမှုအဖြစ်
 အိမ်ရွေးထွက်လာခေါ် လူအုပ်ကြီးတွေရပြီ
 ထင်ထင်ကြီးလောကွယ်နေသူကိုတွေ့ရလျှင်
 ကျွန်ုပ် မျက်လုံးများပြားကျယ်ကွဲကွဲကွဲကွဲ

အဖို့...
 ထူးလှပေလေ

! ? ဟဟ

၇၆

လူများကား ကျွန်ုပ်တို့တို့ပျော် ကျွန်ုပ်တို့ပျော်ပုံတို့
 ထိုပျော်လှ်ကို တစ်ပျော် ကြည့်ပြီး မေးစပ်အဟောင်း
 သား ဖြစ်နေကြတော့အချိန်က။

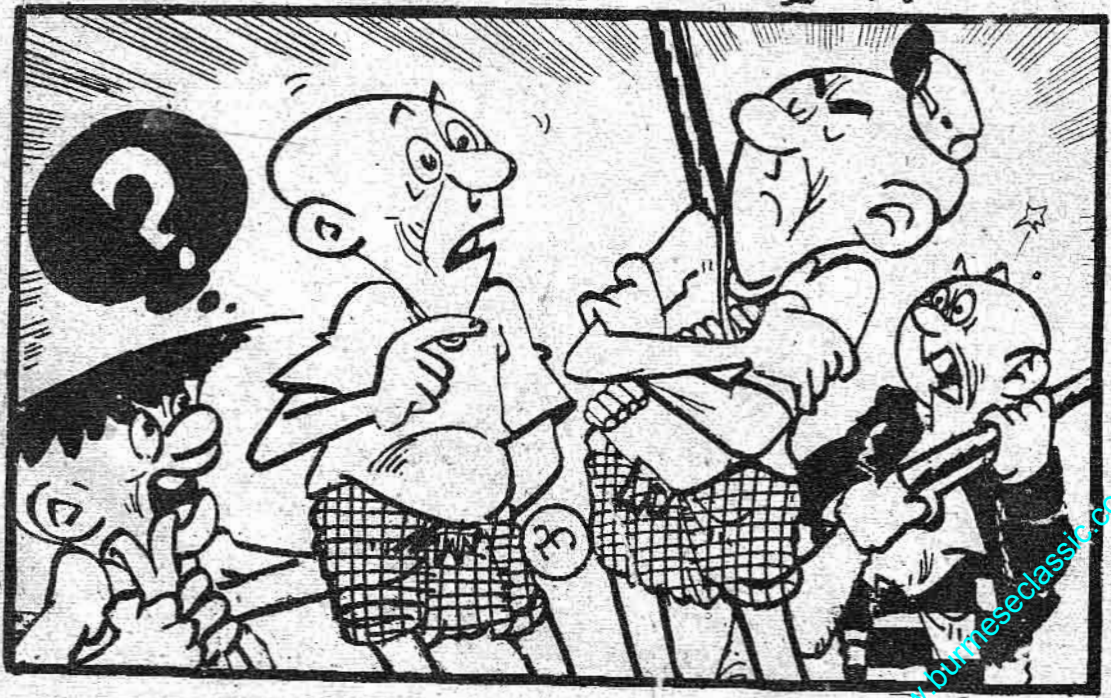

မအေးယျင်လူနား ကမန်းကတန်းဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို
သေချာပြန်ပါက....

အို... ဂျင်... ဂျင်...
ကတုံးတိုပို အစစ် ဟုတ်ရဲ့လားဟင်၊
မဟုတ်ရင်တော့ ရေစုန်
ပျော့ပါပေါ့....

ကတော့ ရေစုန်ပျော့သန့်တော့မသိ။ ကျွန်ုပ်တို့
မဝင်စားအား။ ထိုပုံတူ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ အထူးတလန့်
လှေ့လာနေမိသန့်။ တူးသန့်ကတော့ အခြွေကဲ့သို့ဟင်။

အဖယ်... အဖယ်... ထိုပုံတူပုဂ္ဂိုလ်ကား ယုဒစို့ ပိုင်းနားပင်
 ကျွန်ုပ်ကို ကျော်ဖြတ်ပြီး မသေးယုဒလက်ကို ဆွဲကိုင်
 သေရာ မသေးယုဒသည် ကျွန်ုပ်ဘဝပျံ အစောအကြီး
 ဆုံး ဖြစ်သဖြင့် အထိမခံနိုင်ဘဲ ကန်သလိုက်ရှေးခေတ်
 သည်။

အထစ်ဖြစ်ကြောင်း အပြင်းအထန်ဖြင့် ခုခံကြရာ
အခြေမထွက်ဘဲ ဂျာနယ် ထွက်လာရသလိုပင်။

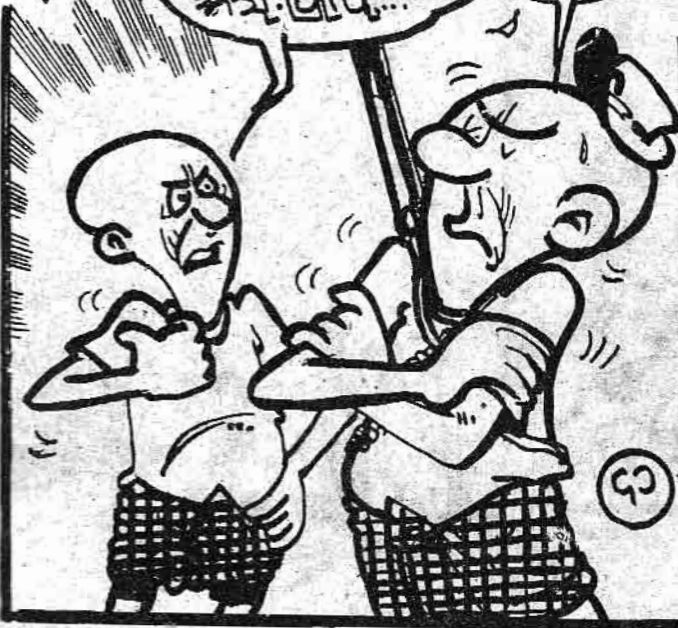

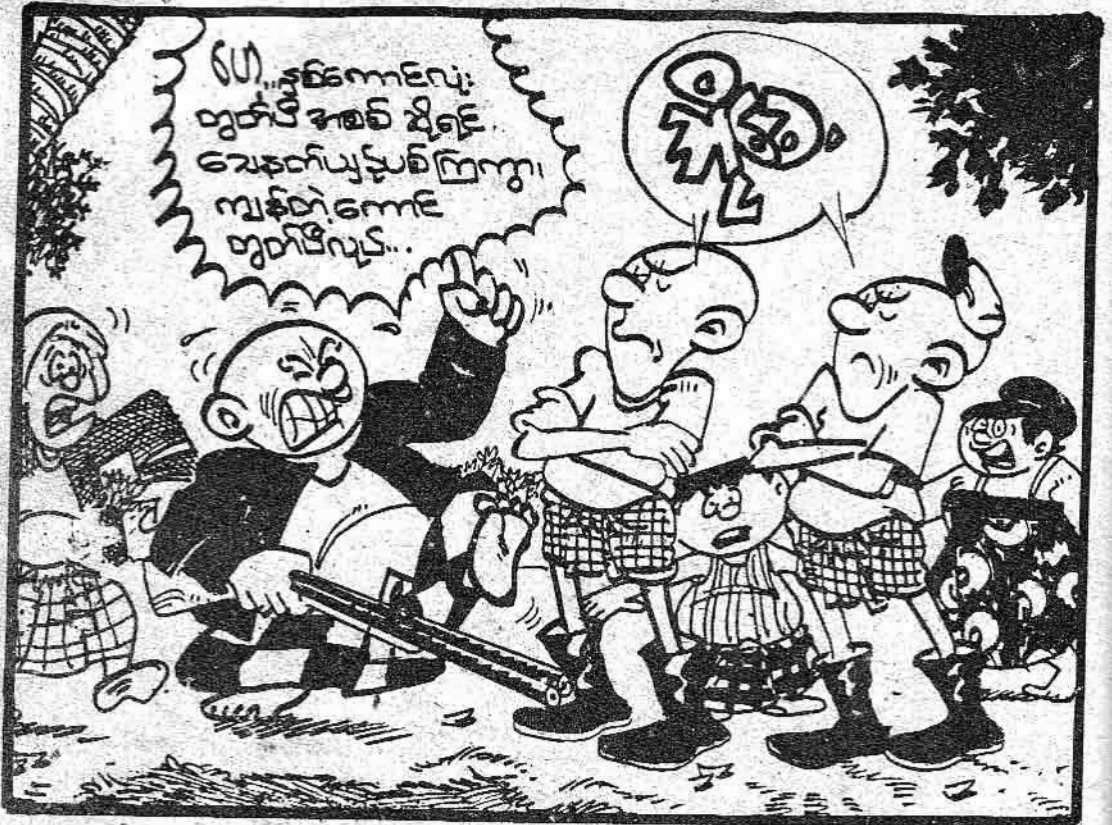
ဒီနေ့
ကံမကောင်း
ပါလား...

အောင်...
အထွက်
ရလက်သုံးစကားကို
အားပြုပါ...

အခြေမ
လှလှဟင်
နေပြန်ပြီ

နေပြင်းသန်အထိ
အထွက်အထစ်ပြာယနေ
ရှင် မနေခွင့်ရ
ဘဝလည်း ထိပ်
မံ့ခွင့်ရော့ပြီ...။

ဒို့တော် အားတော်မေးမေး ဘန် ရွာသားကြီး
နှစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်ကိုကြို
ဖန်များစွာ ဆွဲယူချိန်ချိန်ချေရာ ဘယ်ဟန်တူ
ဘယ်ဟန် စစ်ဆန်း မဝေးမိုင်ကောပိုက်ကလေး
ဟဲ့ မသိကြတော့ပါပေ။

ကျွန်ုပ်သာ တွတ်ဖို့ စစ်ဆေးကြောင်း သိသူမှာ
ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်းသာ ရှိသေးပြီ။

အို... ကိုကိုတွတ်
မုဒ်ခိတ်ပုဂ္ဂလိကနော်

အရာတွတ်
လက်မဝေး
စေ့ခွဲခွဲ...

မင်းပုဆိုးနှင့် ဇိုက်ကလေး၏ ကျွန်ုပ်အပေါ်
ထားရှိသော သံယောဇဉ်ကား အားစေးပင်တစ်ချောင်း။

ဟို... ဒီလိုပေါ့... များစွာ
ရင်းနှီးခဲ့တဲ့ သံယောဇဉ်
အတွက် ကျယ်ထိုးခိတ်ပူ
လျှောက်ရတာပေါ့...

ကျွန်ုပ်တို့ကား... များစွာ၏ သံယောဇဉ်ကို
ပြုကာပြုကာထင်ထင်တော့ရတဲ့ အားတက်ရသမျှ။

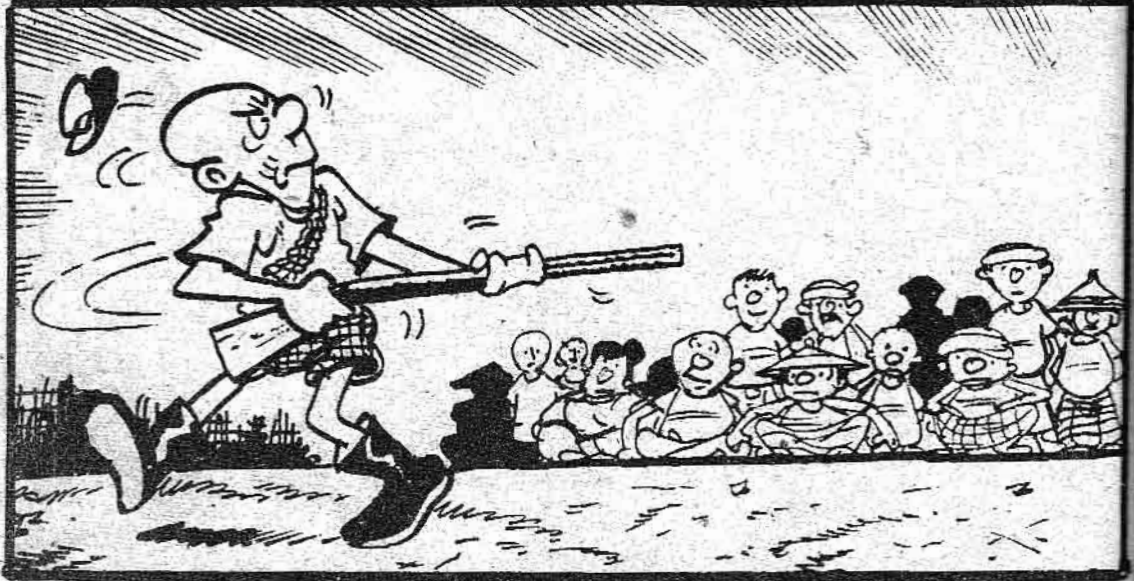
ဟို... ဒီလိုပေါ့...

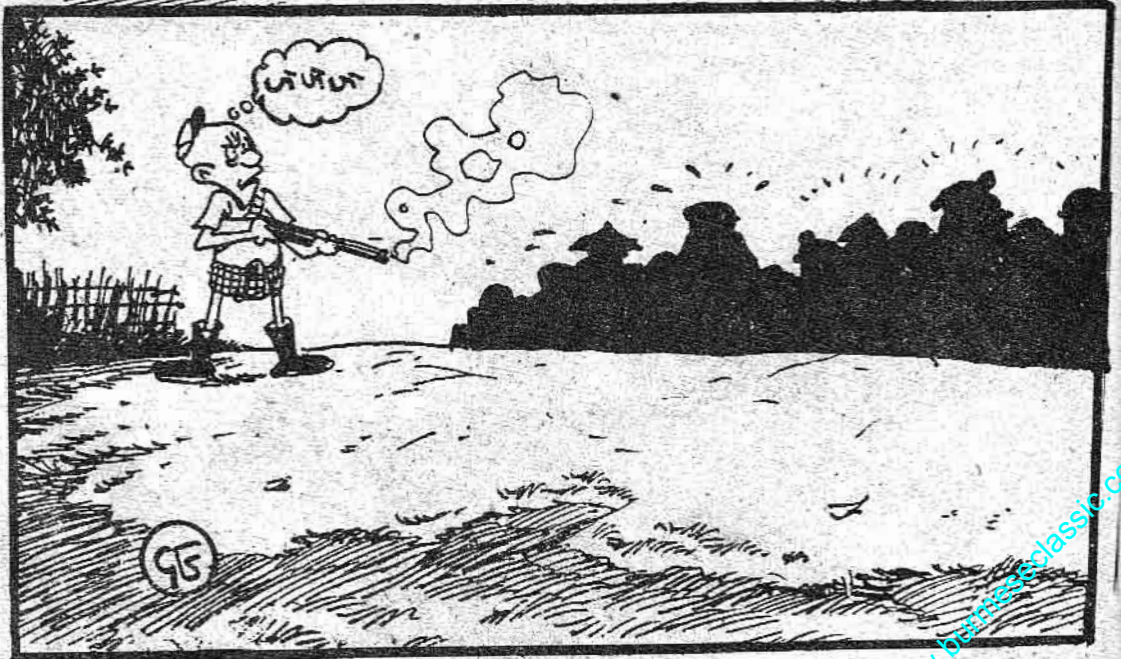
ဘဝီ၏ အားပြိုင်စေ့ သြဇာသံဖြင့် ကျင့်ပတ်
ခြေလှမ်းရွေးသန့်။

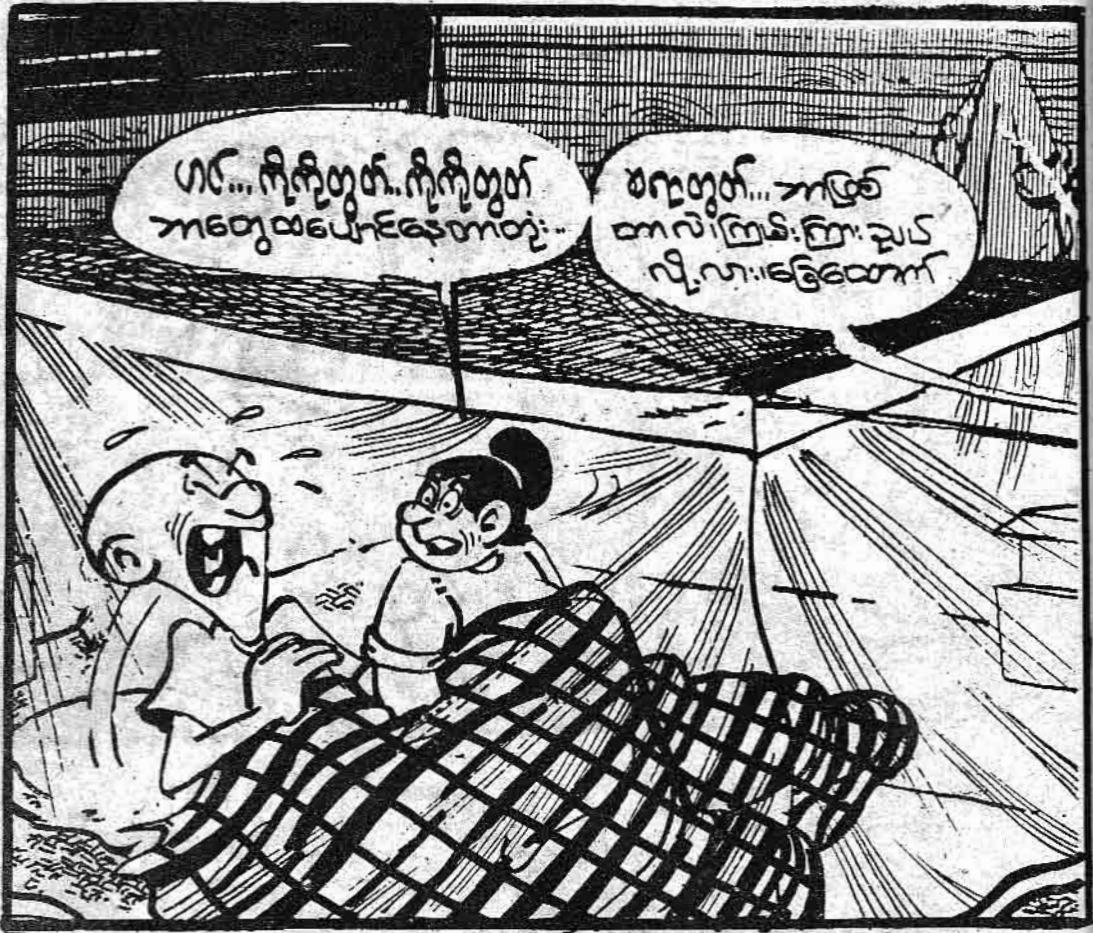
ဟိဟိဟိ...

ဟိဟိဟိ

အခန်း(၄)

တုလွန်းသောအတု

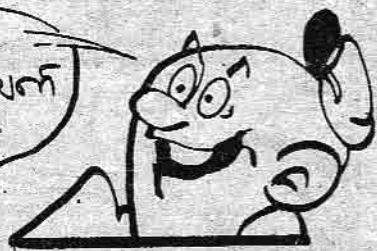
မောင်ကျွန်းမားတို့
 ကျွန်ုပ်တို့ကြံတိုင်းခွာတို့
 အမဲဟင်းလျာများ
 မောမားနေဝေကံ့သတည်း။
 မောမားပေမံပေါ့။
 တွတ်ပီအတုများက
 ကျွန်ုပ်အလစ်တို့
 ရှေးခါးခွာကောကြောင့်တည်း။
 ချာသားများကက
 တွတ်ပီအတုရှိသည့်ကို
 မသိကြသေး။
 ကျွန်ုပ်တို့တို့
 ကံကောင်းလာ၍
 နေ့စဉ်ပင် အမဲဟင်းလျာ
 ရကြောင်း သိကြပြီ။
 ခေပြီ။

အရာတုတ်
ကံကောင်းလာ
ပြီဗျ...

အိမ် ကိုထွက်ဖို့
 ရှင်အထူးတော်
 ရှင်ကို ပုံမှားချီကပ်ပြီး
 လှုပ်စားနေပြီဟာ
 မော့လား.....

အေးလတာ၊ ကုသိုလ်ရ
 တာပေါ့၊ ကိုယ်နဲ့ပတ်သက်
 ပြီး အစဉ် ပြောပြတာ...

အို... သူကလက်ဖြောင့်တယ်ရှင်၊
 ခြံချိတ်ပါလား။ နေ့စဉ်အဖေ
 ရနေတာ...

အေးလတာ၊
 သူကလက်ဖြောင့်
 တော့ထွက်ဖို့
 အထိက
 လှုပ်စားတာ
 ပေးလားလား...

ဟုတ်တယ်၊ ဆရာတို့၊ ဆရာတို့ အဖေအဖွဲ့
ရတယ်ဆိုတို ခုတိုင်းကတော့ ကြည့်ပြီး ဝတ်စွာလုံးဟု
နွေးပျံ့အများ၊ ကျွန်တော်တော် ဝိုင်းပြီးပေးကြတယ်။

ကျွန်ုပ်ကတော့
ခဲပေး ဆရာတို့
ကယ်လို့လုပ်လက်ကြောင့်
လတုံး၊ တန်တော်ခဲပေး
ဝေပစ်ပေးနေတယ်။

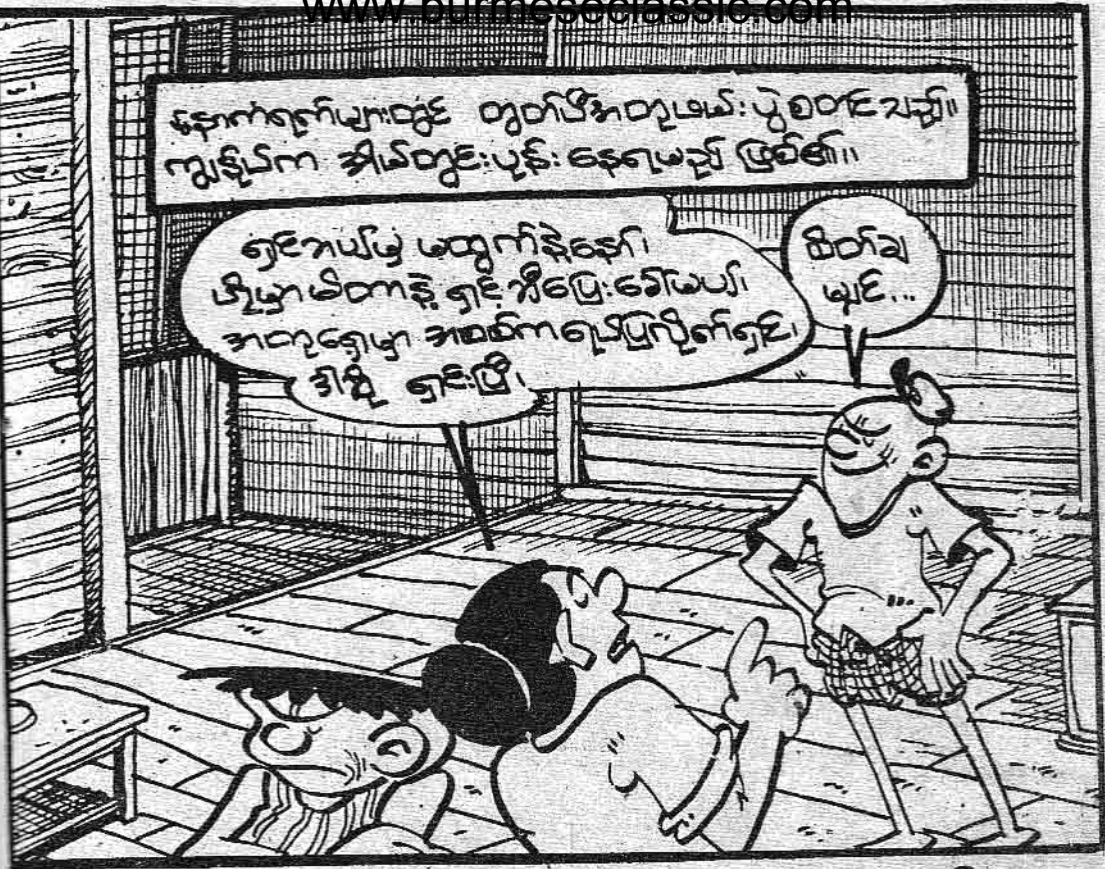
မှန်တယ်ကွ၊ ဒါပေမယ့်
ဒုစိတ်ပေး မှန်တာ...
ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...

နောက်ရက်များတွင် တွတ်ပီအတူအဖမ်းပို့စေခင်အချိန်
ကျန်ရှိသက အိမ်တွင်းပုန်း နေရမည် ဖြစ်၏။

ရှင်အဖမ်းမပြု မထွက်ခွင့်ပေးပါ။
ဟိုဟိုအိမ်ထဲမှာ ရှင်အဖမ်းပေးပေးပါ။
အတူအဖမ်းပေးပေးပါ။
ဒါနဲ့ ရှင်ဖို့။

ထိတ်ခဲ
မူပေ...

မခေး မူပေတို့
ထွက်ခွင့်ပေးပါ။
နေထိုင်ရေးအတွက်
ထိပြန်မလာပါ။

ခမ်းအဖမ်းပေးပေးပါ
အဖမ်းပေးပါ။

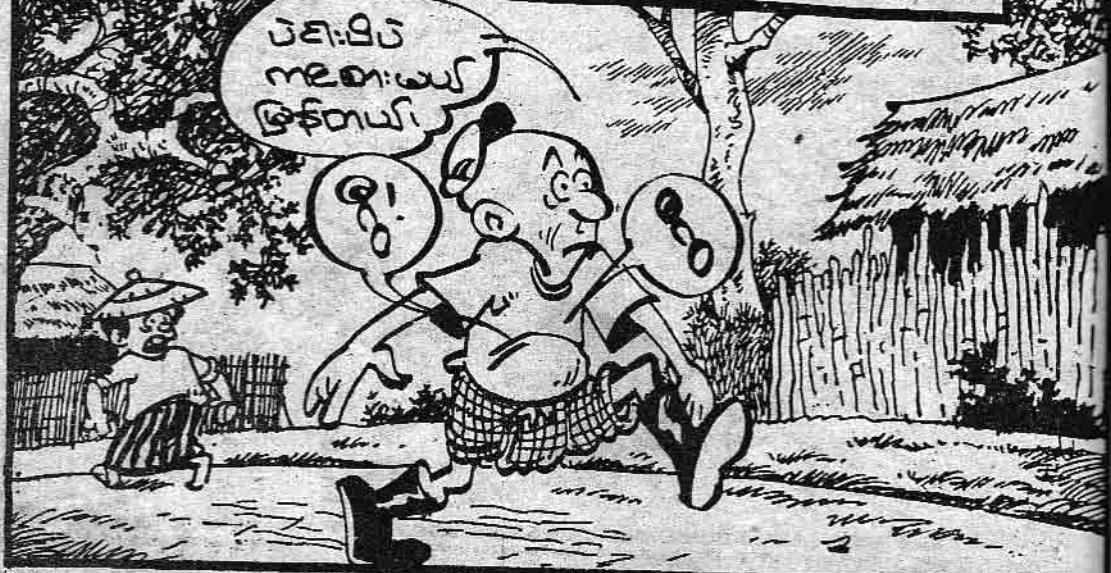
ဟို... ဟေး... တွေပြော
ခမ်းအဖမ်းပေးပေးပါ။
လက်ချက်ကို... အဖမ်း
ပေးပါ။

၅၅

ဒါးပိရုန်လည်းမရှိ။နောက်ထုံး ဗိုက်ကမာခိုင်းလွန်း
ဘုဉ်းဇေးဝယ်ထွက်ခဲ့သည်။ မဆေးယုဒ တို့လည်း
ခုလောက်ဆို အတူပစ္စေ့၍ လက်လျှော့ကြစေရေ။

ပဲဒါးပိပဲ
ကစားယုဒ
ခြံတယ်။

ကျွန်ုပ် ဇေးသို့အဝင်...

ဟေ့...ဟေ့...ဟိုဟေ့...
ဟိုဟေ့ ထွက်ပို့အံ့
စေ့ဖြူ ခမ်းကြါ...

ဗိုက်ကလေး
ခိုဆေး၍
ရွာဘားယား
ကျွန်ုပ်ကို
ခမ်းကြါချေပြီ။

ကျွန်ုပ်ကား ရွတ်ဝတ်ရက်မို့ လန်ဖျော်သွားပြီး နတ်၊
နာကျင်မခွဲစိုး၍ ငြိမ်ပြီး အဖမ်းခံရဖို့ကံရတနာရပါ။

ဟား... ဟား... ဟား...
ဘယ်အခါ... ဘယ်အခါ...
ကျွန်ုပ်က ယူပေးတာကို
အစစ်ပဲဟာ...

ကျွန်ုပ်က... ဝမ်းနစ်ပက်ကျ
ဖြစ်ပျက်ပုံ... ပြောချိန်မှာ
ပြီး... ယူပေးတာကို...
အစစ်ပဲဟာ...

ဟား... စိုက်ပေး... ချက်ပေး
ဒါအစစ်ပဲဟာ...

အစစ်ပဲ... ဘယ်အခါ
ကောင်း... ဟား...

ကျွန်ုပ်က... ကြော်ငြာ... အား... အား... ဖြစ်ပျက်ပုံ...
ပျက်... ဘယ်အခါ... ယူပေးတာ... ယူပေးတာ... ချက်ပေး...
မခံ... ဘူး... ဘူး... ယူပေးတာ... ဒါအစစ်ပဲဟာ...
ဖြစ်ပျက်ပုံ...

ရက်စက်တာပဲ...
ယူပေးတာ...

ဝိုင်းဝန်း ချမ်းသာပြောနေ ကျွန်ုပ်တို့ ဒီတစ်ခါတော့
 ဒေါသထွက်လွန်း ဘုန်း ရှမ်းကန်တိုက်ခိုက်ဖြစ်သွား။

တောင်အတူမျိုး ဂန္ထဝင် အမျိုးကု
အမျိုးကု ဝင်ထိုင်ခင်း

ဟူး... ပရိယူပကပ်နီကု
အဖီတို တတ် ဝိတုအိတယ်...
ခွပ်စိစိုကု နတ်ကပ်နီနီ
ကုလ်စား ပတ်ဖယ်..."

အရေးထို
ခေးအညွှန်ကု
ပပောက်ခေး
ဘူး...

အိုဗြေ ကျွန်ုပ်အိမ်ရှေ့ကောက်ခေး
ခေး...

အရာတူတို၊ အရာတူတို၊
ထွက်ခွဲတော့မိမိ၊ ဒီမှာ
တောင်အတူမျိုးပမိမိ!

တောင်တောင်မျိုး
မကျပင်...

ကတောင်အတူမျိုး...
ထွက်ခွဲတော့မိမိ
ဒီမှာတောင်အတူမျိုး
အတူမျိုး...

ဗိုက်ကလေး: စိတ်မရွံ့ချက် အိမ်ထဲဝင်ခွာ၏။
 ရွာသား: သုံးလေး ခိုး လည်း ဝင်လျက် သွား၏။

ကြာသော် မအေး မျှင်လည်း ဇေဝေဝါ ဖြစ်ပါ၏။ အိမ်
တွင်းတွင်း ရှိပုံ မသေသော် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့လည်း အိမ်
တွင်းကဲ့သို့ တစ်လည်း ကြည့်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအခါမှ
မှတ်ကတော်ပု ပုံစံဖြင့် ဝါးဝါး သာနေ၏။

ညှင်း...ညှင်း...ညှင်း...
ကျွန်ုပ်ကား ထိုအခါမှ
မအေးမျှင်ကို အပိုးကိုင်ပြီး
အားပေးတရ ဖောက်ပြောပြော
ပယ်လျက် ရှာ မအေးမျှင်
သွပ်ငွေ၊ ရွာသား များ သွပ်
ငွေ ဒီတစ်ခါတော့ အထူး
အထူး မခွဲခွဲ ခွင့်ကြတော့က်
အဖေ သား သာကြည့်နေ
ရတော့ သွပ်တပု။

ကလေးများကလဲ သဘောကျလွန်းသဖြင့် လက်ခုပ်လက်ခါး
တီးပြီး အားပေးကြခဲ့ကြပြီ။

*** တွန့်တို *** ဒြပ်ကုတတွတ်တို *** သား သားတို့ အချစ်တော် ***
*** ဒြပ်ကုတတွတ်တို *** မီးမီးတို့ အချစ်တော် ဒြပ်ကုတတွတ်တို ***

အရာတွတ်တို
အိမ်ထဲက
ကလေးတွေကလဲ
စရာလဲ...

ပေးတွေကြော်
အုပ်သွားလို့
ပေးကိုပေးစား
ထွက်ဝယ်တာက
မေးတို့ကရှေးဥ
တမ္မ မယုံကြတာ။

အို...
ကျွန်တော်တို့လုပ်
အရာတွတ်
ကလေး...ကလေး
ထင်ကြမလဲဟဲ့...

ဘဏ်ကား အလကား အလုပ်ရှာမပေးသည့်ဟု
ဒေါသတကြီးဖြင့် လှည့်ပြန်သွားတော့သည့်တကား။

အခန်း(၅)

မှန်လျှင်အတု၊ မမှန်လျှင်အစစ်

ပခုက္ကူ
 တွတ်ပီအတုက
 အမဲဖျားလားရောက်
 ရှေးဦးဆရာတော်အဖို့
 ရွေးလည်း သက်သာ
 ရာ ရွာသားများမှာ
 မှားစွာ ရှင်လင်းကြ
 ရေးပြီ။
 တွတ်ပီဖို့အမဲ
 လာရောင်းလျှင်
 သူထက်ပါလှပျက်
 နေရာအဖို့ အတု
 လားအစစ်လား
 ခွဲခြားကြည့်မိစေ
 အားကြ။

ဖွားပြုချို့...
 သူတို့အားရသွား...
 ဖြစ်ကြန်ခဲ့တာ...

xΔ+
 ++...

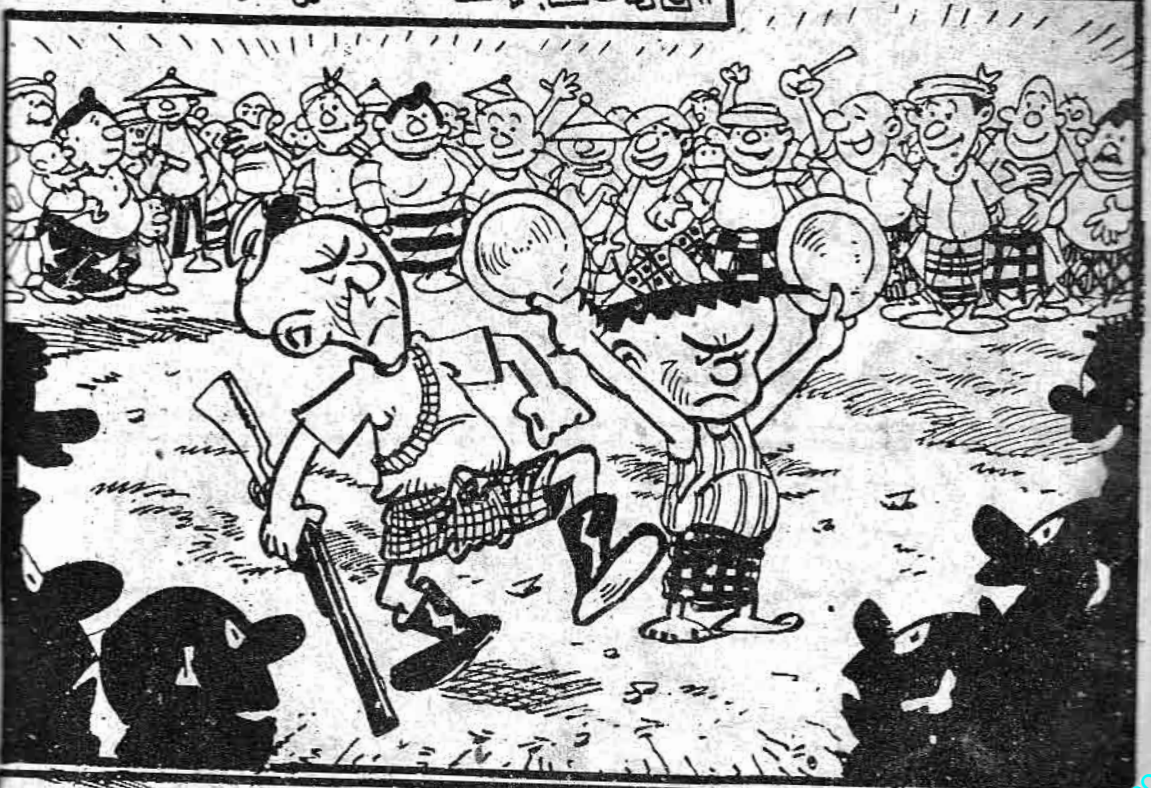
xxx
 ΔΔo
 +Δ

၆၆

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ မှုသို့လက်ကိုင်ထိမ်းမြားလာသည့်
 အတွက် သက်သေပြရန် အပြင်းအထန်ပြုနိုင်လှည့်
 လေ့ကျင့် ရှာဖွေတော့သည့်။ လက်စမ်း ပွဲသို့ ချွာ
 လုံးကျွတ် ဖာထုသို့ထြစ်ခဲ့ပြီ။

အို...
အို...
အို...

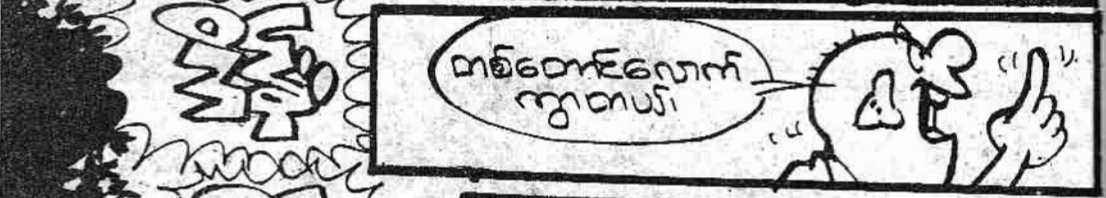
ဦးကလေးက ဒန်ပန်းကန်ပြားနှစ်ချောင်းကို
ခြောက်ပစ်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်လည်း ဟန်ဒါပြု
ပျော်ပြီး ပစ်ခဲချည်း ချောက်မှာ အခါမဝေး
ခင် ကျွန်ုပ်ထွက်ခွာခဲ့ပြီး လူအုပ်ကြီး ထဲမှ
ဦးထွန် ဇာစ်လုံး လွန်ထွက်ခွာခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း။

အို... မထီတော့...
ဦးထွန် ကလေး
ပစ်ပြီဟဟဟ
ဟဟဟ...

ပန်းကန်ပြား မပျက်ဘဲ
ဦးထွန်ခဲရင်
ဒုက္ခပဲ...

ကျွန်ုပ်တို့ချက်ပျက်ပြီး
ကျည်ထွက်ခွားရဲ့ ခုန်
ပန်းကန်ကို ထိပွန်ခွား
သတည်း။

ဟ...
ထိခွားပစ်ပါ၊
အံ့စရာပဲ...

ဟဟဟ၊
ထိခွားတယ်။

ဝေကိုပေး
တကယော၊
ဟွက်ခိတ်
ကယ်ရီ...

ကျွန်ုပ်တို့ခြံရံရင် ထွက်ပြီက ဇာတင်ပျံ့နေ
ခေတ် ပန်းကန်ပြားကိုပင် မှန်အောင်ပစ်ခိုင်း
သန့်ခိုင်းရင် လူများမှာ စိတ်ထဲစားမှု နည်းခွား
ပြီး အပျိုအပျို၊ ဗုန်ထွက်ခွားခေတ်သန့်
တကား။

ထိခွားတယ်၊
ချစ်တယ်၊
ပေးပေး...

ခေတ်က
အမဲပစ်ထွက်ခိုင်း
ဟွက်ခိတ်ခွဲ
ယူခွားပြ
တကယော။

အခန်း(၆)

အတု၏လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့်ကျွန်ုပ်၏သိက္ခာ

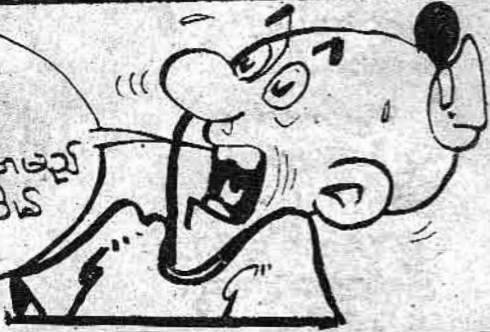

ဟန်... မဖြူရင်တော့ဟန်၊
ကွပ်ကွပ်တစ်ခုကန်တစ်ကွပ်
တစ်ခါမှာ အလှူမခံခဲ့ဘူး
ဘူးဟန်...

ဟန်... ဒါဖြင့်
ဆ...ဆ...ဆတွတ်
မဟုတ်ရင် ဘယ်သူ
ထုံးတမ်း... အဲဒါ...

အဲဒါအတူပေါ့ဟဲ့၊
တွတ်ပီအတူပေါ့၊
ဒီကွပ်၊ ကွပ်ကွပ်အမည်
ဘူးဖြိုး လှောက်လိမ့်
နေပါပေါ့ဟဲ့...

ဟုတ်မယ်ဆို... သူ့နေ့ကက
ရိုက်တဲ့ ဘုရားလုနီး တွေကလည်း
လူမျိုးရုပ်တွေ ချည်းပဲ၊
ဒါပေမယ့် လူတွေကတော့
ဖြိုင်ရုဇာတွတ်ပီ ဦးဆောင်
တပ်လေ ဦးပိုး ထည့်ကြသလို...
ငွေတော်တော်ရတယ်၊

ဟ...လူတွေကလည်း
ကွန်ပရိတ်တုမတု
ဘေခါမထုချီပြီ
တော့ကူးလားဗျ...

သူတို့ အလှူခံအဖွဲ့က
ဆောင်ရွက်တော့မှ လာတာဗျ၊
လူလူ မကွဲချိန်တော့ဗျ၊
ကွန်ပရိတ်တော့ခံခံရတာဗျာနီ...

နောက်ပိုင်းတွင်
မြိုင်ရာရာတွင်
အတုသွယ် အမဲပစ်ခတ်
စားခြင်းပင် မပြုတော့ဘဲ
လိမ်လျာချီခြင်း၊ တေးပြတို့ကိခြင်း၊
လှူပူကိခြင်း တို့ ကျားလွန်
ထြေးထြေး သတင်းများ ပြားရ
ပေတော့ရာ ယင်း ကာလက
ကွန်ပရိတ်တုမ အကြီးအ
ကျယ် စိတ်ချမ်းသာခံရဖူးပါ
ပေသန့်ပါ။

ဤ... ဦးတုတ်
ဦးတုတ်

ကျွန်ုပ်တို့အား ရှေ့ထွက်လာသော...
တွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩသွားရသလို...
တစ်ချိန်တွင်ပင် တုတ်တို အတုကို သတိရဖို့...
ရင်ထိတ်သွားရ၏။

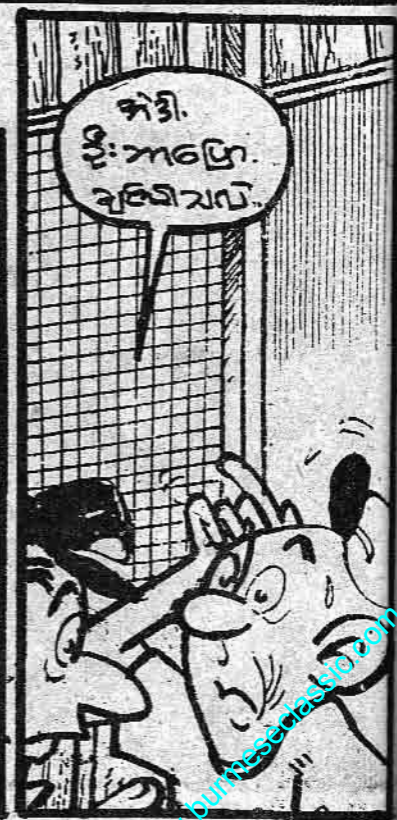
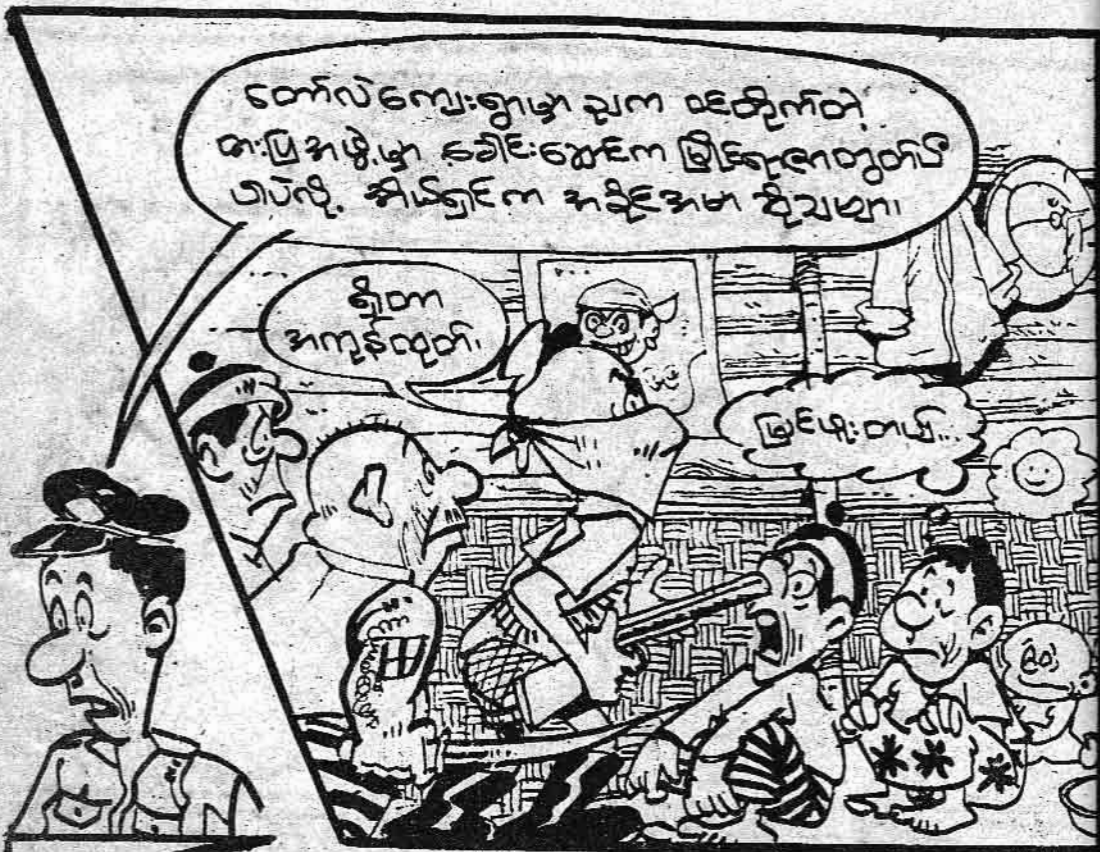
သို့သော် ရဲဘော်များမှာ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ရင်းနှီး ဖူး သူများ
ဖြစ်သဖြင့် အတန်ငယ်စိတ်အေးရသပေသလို။

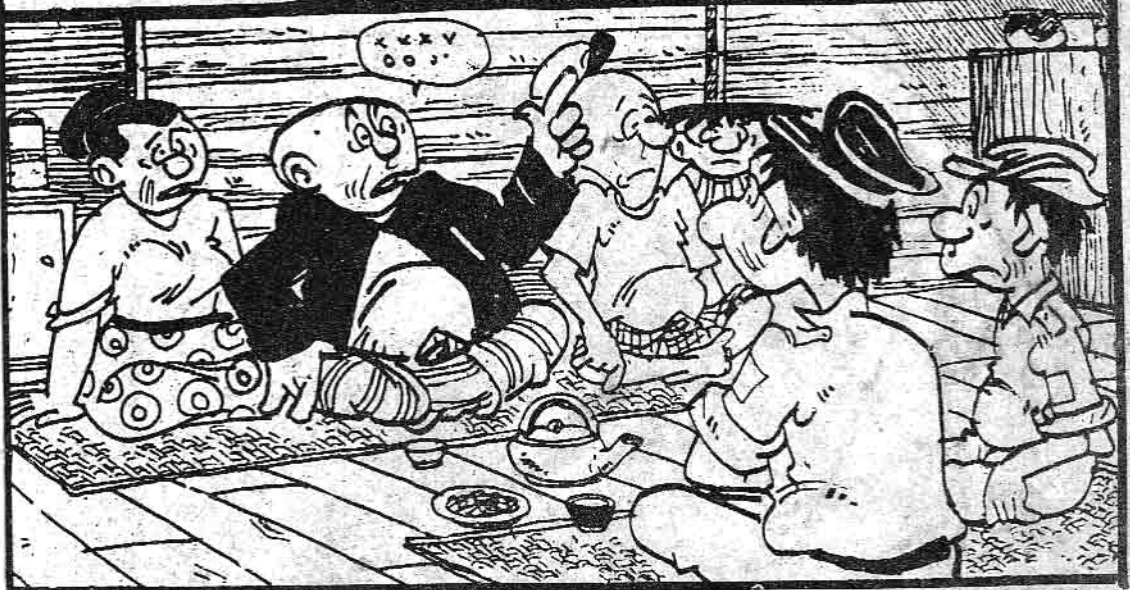
အို... ပြောရမူအားတော့အားပါ။
သို့သော်လည်းတရားဥပဒေအောက်
ကယ်သူများမှာ မထောက်ခံ
သိရဲ့ စကားနဲ့ အချို့ ဦးတုတ်တို့ကို
မသင်္ကာမှန်စစ်ပါရစေ...

ဟဲ့.. မသင်္ကာမှန်
တုတ်ကား...
ဦးတုတ်နဲ့...

၇၉

ကံကောင်း၊ လောကီပစ္စည်း ကျွန်ုပ်တို့ ထိုသူက ချွတ်ချွတ်
တစ်ခုတည်း သူတို့: ဘဝိနှင့်အတူ ခိုနေခဲ့ရာ ဘဝိ၏အ
မိမိက ဖြစ် အချုပ်အစားရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အိမ်ကုန်တော့ ထောင့်တို့ကျ
ခွဲနေတာကွာသွား၏

တကယ်တော့တို့ကွဲ
ခွဲလျှောက်ပါအကွာ
တတ်...

အို... ကျွန်ုပ် သဘော
ပေါက်ကိပ်တယ်

ကျွန်ုပ်ကိတ်ပေး
ပေးနေကြောင်း
ပြောပါရအောင်...

ဒို့.ဖြေ. ခြံငှာအတွက်အလှ အပြောင်းကို ရဲ့အရာ
ရှိများအား ခြင်းပြုပျက်ပြောသန့်။

ကြာရှည်ခွာ၏ ရွာနီး: ချစ်စပ်ရွာများတွင် တွင် တွက်ပြီး
အထူးကား: ဒုစရိုက်မြို့များစုံဖြင့် ခေအင်း ကျန်း
နေစေပေးစေ ကျွန်ုပ်မှာ အသက်အန္တရာယ်ပင်
ပိုမိုပြုလုပ်ထုတ် ဖြစ်လာချေသန့်။

ဟို... ကေပေထွေ၊
 နေဝင်ရီတဲကော့ ရေဝပ်
 ညင်းရင် ဝတ်ယောက်တဲနီ
 မသွားနီ..

ဟို... အထွေအမြတ်
 ညင်းနေကျပိဟာ...

အိပ်ပျက်...
 ကေပေဟာ အထွေ
 တက်နေပြန်ပြီ...
 ဟိုတစ်ညက သပြေရွာမှာ
 မစွဲး ရေဝပ်ညင်းတုန်း...

ကိုကိုထွတ်ကို
 မေတ္တာမုပါ...

အိပ်ပျက်

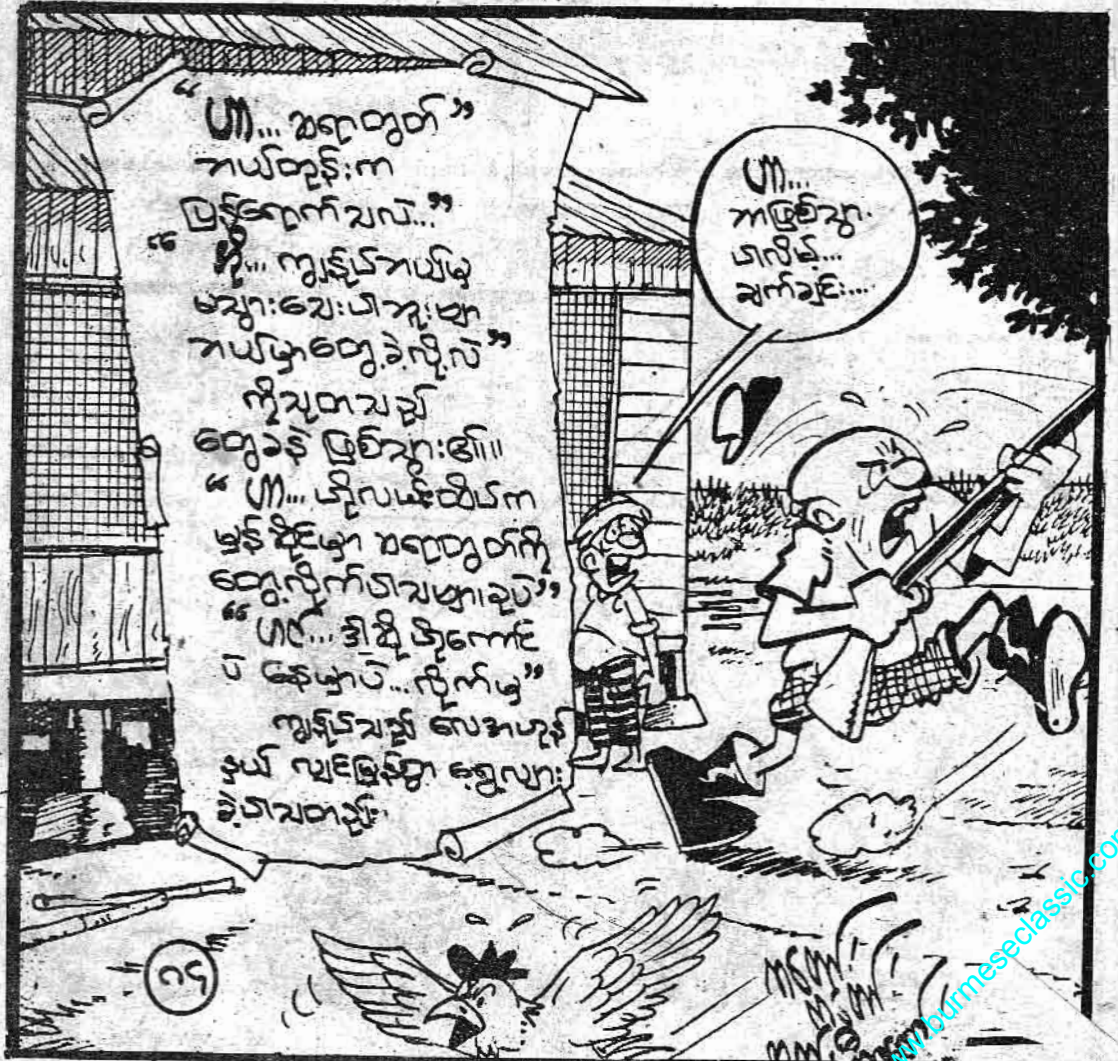
အိဒါထွတ်ဖို
 အထွေဟား၊ အထွေဟား
 မကိုပြားကူး
 ဖြစ်နေပြီဟေ့...

ဟို...
 ဒါအထွေက
 ရင်လေး
 စရာမပါဟား...

အိပ်ပျက်...

အခန်း(၇)

မှန်ဆိုင်ထဲမှာ ဆုံကြပြီ

“ဟဲ့... စရာထွတ်”
 ကယ်တုန်းက
 ပြန်ရောက်သလား...”
 “ဟဲ့... ကျွန်ုပ်ကယ်မိ
 မသွားဘေးပါဘူး၊ သာ
 ကယ်မိတဲ့ခဲလို့လဲ”
 ကိုယ့်တစ်ခု
 တွေခန့် ဖြစ်သွားဒါ။
 “ဟဲ့... ကိုယ့်အိမ်ထဲက
 မှန်ဆိုင်မှာ စရာထွတ်ကို
 တွေ့လိုက်တာပဲဟေ့၊ ခုပဲ”
 “ဟဲ့... ဒါဆို ဒီကောင်
 ပဲ နေမှာပဲ... ကိုက်မဲ့”
 ကျွန်ုပ်တို့ ဝေအဟုန်
 နှယ် ဂျင်ထုတ်မှာ ရွေးလား
 ခဲ့တာပဲဟေ့”

ဟဲ့...
 ကဖြစ်ကွ...
 ဟာလိမ်...
 သက်သွင်း...

ကုန်ချင်တယ် ကိုဇေ၊ ဝင်းဇေကို လက်ကားပြပြီး ဖြစ်ချင်
မဟုတ် ကိုလှိုက်ကြည့်နော်။ ကျွန်ုပ်တို့ကလေးများ ဖြစ်ချင်တာမဟု
တ်ဘူးဘူး...

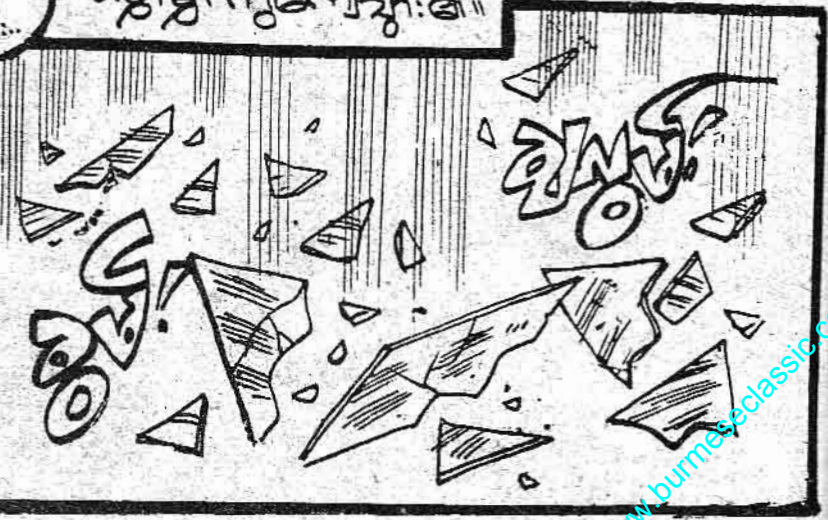
မှန်ချာများကို ယူငြိမ်းစွာ လေ့လာပြီး ကြည့်ရှုစရာ
မထင်ဘဲ နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်ဘော်နောက်မှ
မှန်ချာကြီးတွင် ကျန်ရှိပုံကို ကျောခိုင်းရက် ကို
ပြားစွာ တွေ့ရ၏။

ဟေ့...တွေ့ပြီ
ကြည့်ဝမ်း...

ဟိုက်... ဘုရား
သွားပေး
မှန်ချာကြီး...

မှန်ထဲမှ တွေ့လို အတုသွား အစိတ်အစပ်
အမှားမှာ ကိုကျောခိုင်း၏။

ထိုအချိန်မှာ ဗုဒ္ဓတစ်ပါးက
ကွန်ပျက် ကော့ချိန်းဆေး
ထပ်ပဲပေးနေပြန်တာ...

နှစ်ယ့်ပြားဖြင့် လှည့်ချိန်ဝင်
ငွေဝင်းရောက် ဆွဲယူယူချချ

ဒေဝငါ့စေတနာ ရွာရပ်ကျေးကို ကိုယ်ပြုမူ ရွာရပ်
အံ့ဩ ယုံကြည်ရ၏။

ကြည့်...ကြည့်...

ခင်ဗျားကျေးဇောက်က
မှန်သလား...က ခင်ဗျားတွေမှန်မှာ
ပြန်ဝင်နေတာပဲ...ခက်တာပဲ၊
မှန်သဘောတရား လူ့မျိုး
နားမလည်ဘူး...ဟဲ့...

မှန်သဘောတရား
နားလည်သောအခါ
မှန်ဖို့ နှစ်ရက်ကျော်
ပျော်လို့ကိရပါ
သတည်း...။

ငါ့ကို
အတုရေ...
တွေ့ဖို့အပြင်

နောက်က
ပျော်ရဦးမဟု

ဒီနေ့
ကံမကောင်း
ဟာ...ဟဲ့...

တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်တို့ထောက်ခံရင်းကွဲပြားစွာ အပြန်တို့...

ဟို...ဟို...ဟို... ခြင်္သေ့ကတော့ဟိုပါ၊
တစ်နေ့ကတော့ ဟို...ဟို...ဟို... လူသား... တဲကောင်...
ဟမ်...ဟေ့...ဟမ်... ခုကွ...

ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ အားများလှုံ့များကိုပေးပြီး ပြေးဝင်လာရော
ကျွန်ုပ်တို့ အန္တရာယ် ကာကွယ်ရန် အနေဖြင့် နေရာ
တော် တြောက်လှန်ရပေမည်။

တုံ့ခနဲ ဂျပန်ကားကြိမ်။

ခင်ဗျားတို့ ဂျပန်ကားယော်၊
ကျွန်ုပ်က ခြင်္သေ့ဇာတွတ်ပီ အစစ်၊
ဒုစရိုက်ပျက်ကပေလွန်နေတာက
ခြင်္သေ့ဇာ တွတ်ပီ အတူတူ၊
ပေးအာ ခွဲကြ...

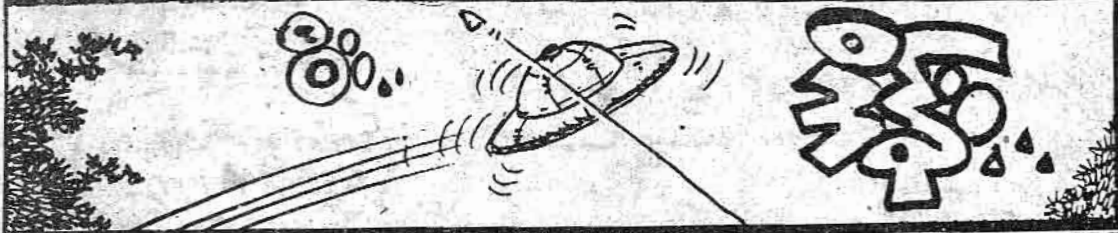

ခြင်္သေ့ဇာတွတ်ပီ
အတူပေါ်တယ်ဆိုတာ
မကြားကြဘူးဘူး...

ကြားတယ်၊ ဒါပေမယ့်
ခင်ဗျားကကော အစစ်လို့
ကယ်လို့ ပြောနိုင်မှာလဲ...

ထိုအခါ သူတို့ အုပ်စုတို့မှ ကျွန်ုပ်အကြောင်းကို
တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးစေရန်အတွက် အကြံပေးရာ ယင်း အကြံမှာ
ကျွန်ုပ်တို့ ညီမျှစွာ လှူဒါန်း လက်ခံလိုက်ရမည်။
ယင်းမှာ တစ်စုံတစ်ရာကို ချေမှုန်းပြီး ပစ်ပြတ်ဖြတ်ခံရပါ။

မပုန်မု ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ကြသော ကျွန်ုပ်တို့
ထိုတစ်ခါတွင် ဂွေပျံပစ်ခြင်းကို မပုန်မု
စဉ်းစားမိတိုင်း အရှက်ရသဖြစ်၏။

မောင်ရင်တို့ကို ကျွန်ုပ်
တွေပြုထားမယ်၊ တွတ်ပိတ်
မှန်ရင် ချွန်ကလေးဖြစ်စေ၊
မလေးမှန် ဖြစ်စေ...။ အတူ
တွတ်ရမယ်၊ မဟာရင်
မေးမလေးနဲ့... ရှင်းပစ်လို့က်။

ချွန်ကလေး
အတူပါ
ဒါကလေးနဲ့
ဖြစ်ပါလော့...

တစ်ပျောက်တို့ပေါ့၊
တွတ်ပိတ်အတူကွ...
ချ...ချ...

မလေး: မျှင်ကား ယင်းအဖြစ်ကိုကြား: ဘေးစိတ်ပုံပျ
ချေပြီ။

ဒုက္ခပေါ့၊ ဒီအတုမခါး
ကိုကိုတွတ်အတွက်စိတ်ပူရော၊
အဖြေထွက်ရင် ဗိုက်ကလေး: ဖြစ်
ဖြစ်၊ မျှင် ဖြစ်ဖြစ် မဟရင်
မဟူး: ရှေး: ဘေးကိုကိုတွတ်

ချေပြီ။

ယင်း အချိန်မှစ၍ ဗိုက်က
လေး: သူ့ ကျွန်ုပ်မြိုင်ရတ
တွတ်ပို၏ အမှတ်အသား:
ဖြစ်ခါးရတော့ သူ့စိတ်ကား။

ဗိုက်ကလေး:
ဒါတယ်ကွ၊
တွတ်ပိုအစဉ်

ဒီပြီလား:
အမှူး: ကို...

ကုန်ပစ္စည်း:
အတုအပ
မဟုတ်ကြောင်းက
အမှတ်ဝင်ပိုင်
အရေး: အကြီး: သုံး:
ပဲဗျ...

ရွေး: ကို
ပြီ...

အခန်း(၈)

ဗိုက်ကလေး၏ကယ်ဆယ်မှု

၀၀ ဝေ့သန္ဓေ
 မလေး မျှင်သန်
 သူ၏ သား ချင်း
 ဝတ်စုံ ချုံးပါး
 သဖြင့် နေကျော်
 ဇွာချို ခုခါးခါး
 ထွက်ဖွဲ့သွားရသည့်။
 ကျွန်ုပ်တို့က
 မလေး မျှင်ကို
 စိတ်မချွတ်စွာ ဝတ်စုံ
 မှာရ၏။

မျှင်..
 ကျွန်တို့
 သတိထား
 နော်..

ကျွန်တို့လက်
 စောတင်မေးလား၊
 မှန်းမေးဇာလား၊

ဖွတ်! အပင်ကလေးတို့ရဲ့အသံကွဲ
တွင်တိအသံကို အတိအကျ သိရအောင်
ဝေဟနကြည့်လမ်းမှာ ကိုကိုကဲ့သို့
ကြည့်မှာ စိုးရိမ်....

ဟို... အဝတ်အစား
စိတ်ကုန်နေတာကြာပြီ၊
အသံမျိုး ဝေးလေး၊
ဒီအသံကို စိတ်ချ။

ဟို... အသံ
ကွဲ... ဟို... ဟို...
အသံကွဲ...

ဝေဟန၊ ဝေဟန၊
စိတ်ကုန်မယ့်အိပ်
ကုန်စရာပဲ၊
လွှဲချောနေတာ
များတာကိုး...

ဟို... အသံ
ကွဲ... ဟို... ဟို...
အသံကွဲ...

ပစ်တိုင်း လွှဲချောပေး
ကြည့်ရအောင်၊ အဖေရတာ၊
စိတ်ကုန်တာပေါ့၊
ဟေ... ဟေ... ဟေ...

ဝေဟန... ဟို...
အသံကွဲ... ဟို...
အသံကွဲ...

မနေ့မနေ့ ထွက်ခွာခွာပြီး နောက်ရက်တော့ပင် ဗိုက်ကလေး
ဟု ဂေဟကိရိသလို ဟောနေဟောပြန်။

ဖိုး...ဖိုး...ဖိုး...
ဖိုး...ဖိုး...ဖိုး...

ဒုက္ခိဗျိုး...
ထင်တယ်။

ကုသရဏက၊ ဝါဝါစွမ်းသမ္ပာ စေးမီးတို့ဟောဖြင့် ကုသရဏ။

ဒီစေးခေကာကိလိက်၊
ဟောကိပယ်လို့ ဗိန္ဒောကြီး
ဧရာသန်းကပြောဟုတ်တယ်။

လူ့ခေကာကိ...
အကယ်ပေဟောကိ...
ဟောတကဟု...

ဗိုက်ကလေး
မာလိကိဒိန္ဒ သဖြင့်
အမဲပစ်ပထွက်ရခေရာ
ဟု... လူ့ပြုတ်ခေပြီ။

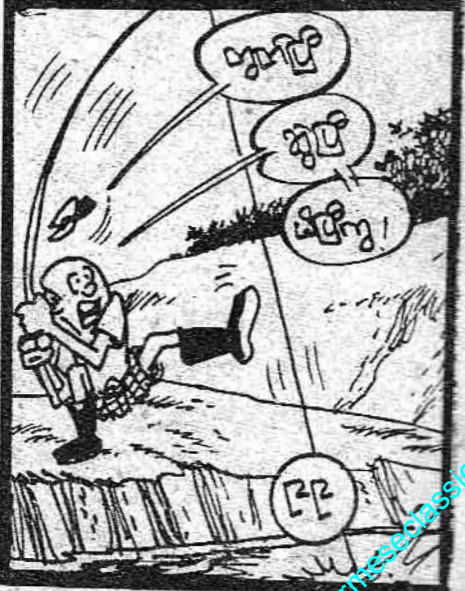
အမဲ
မာလိကိ
မာလိကိ...
မာလိကိ...

မုန့်: မို့ လှက ခြံခြံပျက်ပျက်သာ စားခဏ်း။

ကျွန်ုပ်ကား ငွေထိထွက်ခွင့်။

ကွမ်းတစ်ရာ ညှက်ခွင့်
 ဤကား ညှက်ခွင့် မရှိဘေး။
 ထွက်တော့ထွက်သွား
 စွဲဝင်ဘေး မရှိ။

ဒါးအိမ်နဲ့ ဝတ်ပြုအားပေး
ကျွန်ုပ်မှာ နောက်မှ ခုန့်ခုန့်
ဖမ်းသွားခြင်း ခံရတာပေါ့
ထိုသို့ ဖြစ်ကျ ရှာသတည်း။

အိုအိုအို!
အိုအိုအို!

၁၀၀

ရေထဲမှ လူးလို့ထပြန်ရော
ကမ်းပေါ်တွင် လူးသုံးလေး
ဦးကို့ တွေ့ရ၏။

ဘယ်နှယ်
ထွက်ဖို့ အတုကြီး၊
စောစောက တွေ့ရတိုပြု
လူးသုံးတို့တွေ ပြန်လေး
မဟား၊ အခုအဲဒါဟား...

အို... ခင်မားတို့က
ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ထွက်ဖို့
အတုကြီး မှားနေကြတာကိုး၊
ကျွန်ုပ် အစဉ်ပါပဲ...

ဟို... ချီကံကလေးက အိမ်မှာ များနေပါသေး။ မယုံလို့ ကြည့်ကြပါ...
 ခြောက်... သား... ခင်မောင်က အထူး...!

ဟို... ချီကံကလေးက အိမ်မှာ များနေပါသေး။ မယုံလို့ ကြည့်ကြပါ...

ဟို... ချီကံကလေးက အိမ်မှာ များနေပါသေး။ မယုံလို့ ကြည့်ကြပါ...
 ခြောက်... သား... ခင်မောင်က အထူး...!

ဟို... ချီကံကလေးက အိမ်မှာ များနေပါသေး။ မယုံလို့ ကြည့်ကြပါ...
 ခြောက်... သား... ခင်မောင်က အထူး...!

ဟို... ချီကံကလေးက အိမ်မှာ များနေပါသေး။ မယုံလို့ ကြည့်ကြပါ...

အိမ်ရှေ့ကတော့...

ဗိုက်ကလေးတွေ၊ ဗိုက်ကလေး၊
ထပါဦးကွ၊ မင်းတားရက်စို့၊
ပဲခပ်သွတ် ငွတ်သွတ်ခွားလို့
ဗွေ့ထွေ့နေပြီကွာ။

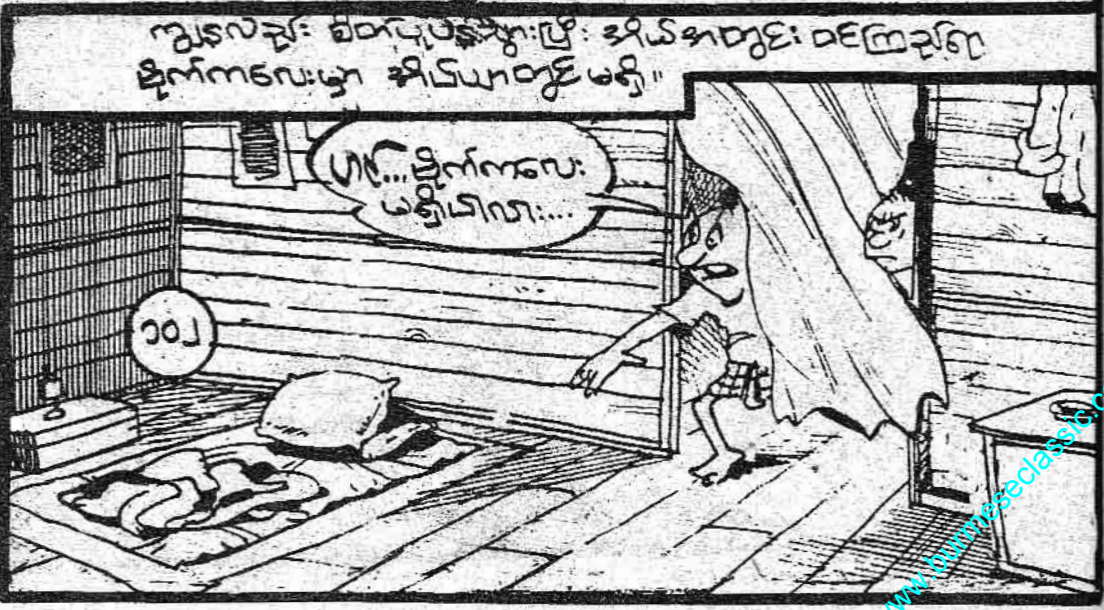

အိမ်တွင်းမှာ
ကလေးငါးယောက်
မှ မင်းတားရ။

ကလေးငါးယောက်၊ ခပ်ပျံ့ပျံ့ခွားဖြူး အိမ်မှာတွင်း ဝင်ကြည့်ရ
ဗိုက်ကလေးမှာ အိမ်မှာတွင်းမရှိ။

ဟဲ့... ဗိုက်ကလေး
မရှိပါဘူး...

ကျွန်းများကား ခြင်္သေ့တို့ တွင်ပိုမိုတိုက်ခတ်ပျက်စီးခဲ့၍
အုတ်အောက်တောင်တို့ဖြင့် ဖြစ်ကာ မိုးအုံ့ကြည့်ကြပေသနား။

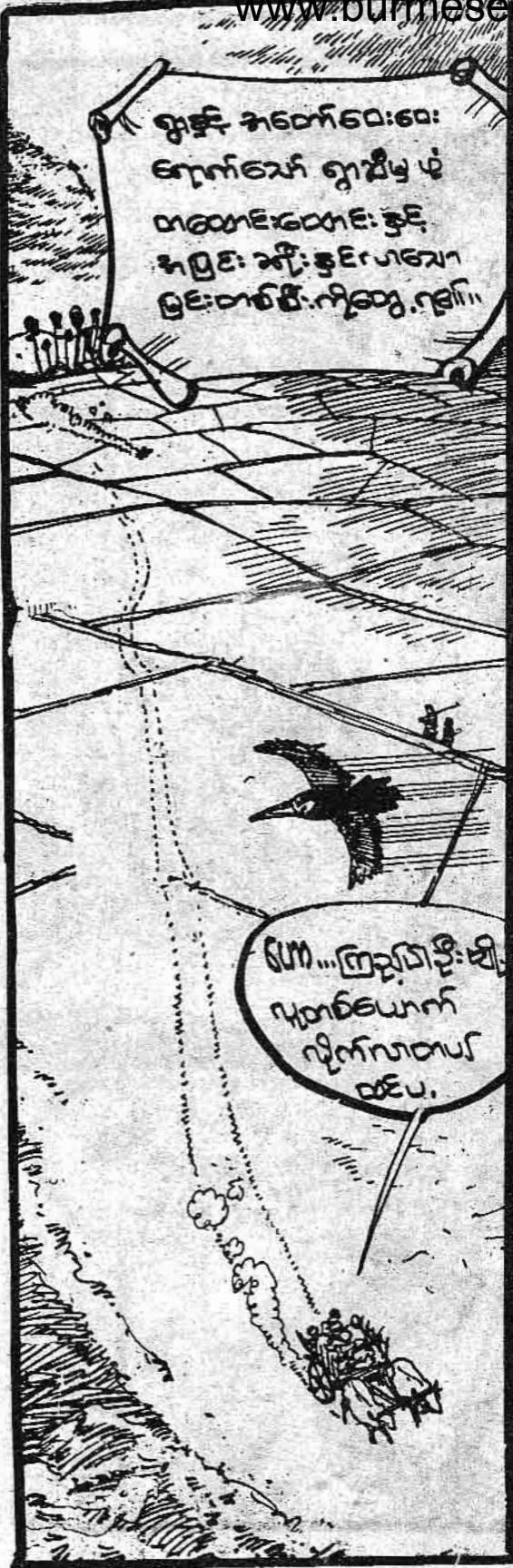
ကြည့်စမ်းပါဦး...
ဒီရုပ်က ပျက်စီးနေကြောင်း
ထင်တယ်...

ဟဲ့... အတုက
အစစ်အမှန်ပဲလား။

ထူးဆန်းလေ
အတုကပေါ့!

၁၀၄

ဗိုက်ကလေးများလား၊
 လူချိန်အားတက်မိ၏။

အစိုး ရောက်သော်
 ဗိုက်ကလေးနှင့် လူတစ်ယောက်
 ဖြစ်နေသေးသည်။

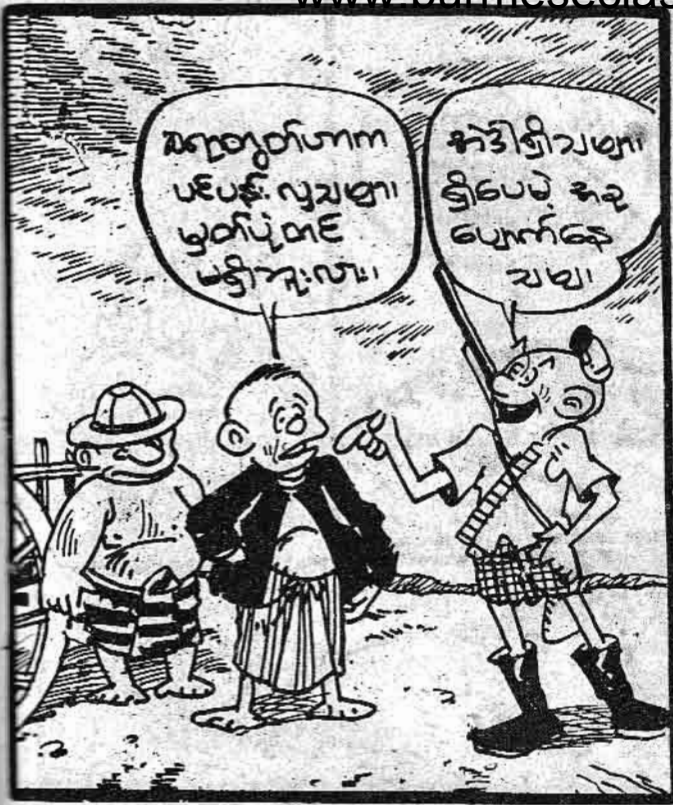
သို့သော် သူတို့ကား ထိုသူ
နှင့် အား: စွဲ မကြေညာ
နိုင်သေးဘဲ စမ်း: သင်ပြန်
သေးသမျှ: ထုံးစံအတိုင်း:
စမ်း: သင်ကြား

အရာထွက်
သွားမပစ်ဘူး
နော်...

ကျွန်ုပ်ကား အစဉ်ပြစ်ကြောင်း
သို့သော် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ အားပေး
ငယ် ကျွန်တော် ပစ်လိုက်ပါက

အရာထူးတို့က
ပေးပို့ လှူဒါန်း
ပွဲတော်ပေး
မုတီးကုလား။

အဲဒါဒါလား
ဒါပေမဲ့ အခု
ပျောက်နေ
သေး။

အခု
ပျောက်
ထားတုန်းပါ

ထူးထူး
ပေးပို့
အရာ
ထူး
ပျောက်
လျှင်...

အိုဗျဲ၊ ဒီကံကလေးကောင်းပျော်တင်လျှင် အိမ်
ပြန်ရောက်ခဲနေပသေး။ ဝယ်ပယ်ပျက်စီးကြမကေးပျင်
ပြန်ရောက်လာရ။ ခရီးရောက်မသိုက်.....

ဒီကံကလေးက
ကောင်းကောင်း
ဖြစ်လား...

ကောင်းကောင်းဖြစ်တင်
မေးကောင်းကောင်းဖြစ်
မေးကောင်းကောင်းဖြစ်

ကျွန်ုပ်ကား ဇနီးမသေးမယ့်ကို အနုပညာပညာပေးပါ။
အငတ်မရ မေးမြန်းရအောင်။ ဝတ္တံပါ မေးသေးမယ့်ကို
သတိပေးရဲ့လား...။

ဘာလုပ်လို့
သေးလိမ့်မယ်...

မုန့်စုတ်စုတ်
အဖြေစောင်ရ
သင်္ချာ သင်တန်း
ကောင်းသားမေး
ခွန်းလှူစေရ
သင်္ချာပညာ
ပေးပါ...

ဟဟ...ဟဟ...
မိတ်ဖတ်က
အဖြေခွဲ
တိုက်ခိုင်း
ပါစေ...

ဟဟဟဟ...
မုန့်စုတ်စုတ်...
အဖြေစောင်ရ
သင်္ချာပညာ

ဗိုက်ကလေးဟားလို့
စရာပင်မရှိလို့
ငွေငါးသိန်း
လှိုက်စေမင်းတင်
မုန့်...

ဖျေ့ကလျ်းအုကို
ကိုကိုတုတ်ခဲးဖျးတဲအဲအဲ
တော်တော်တုတ်လား!

အိမ်ဖျာကိ အာအုတ်
ပတိဗျီ: တဲအဲ: တဲအဲ:
တဲအဲ:တဲအဲ: တုတ်တော်
တော်တော်တုတ်လား
ကိုကိုတုတ်ခဲး...

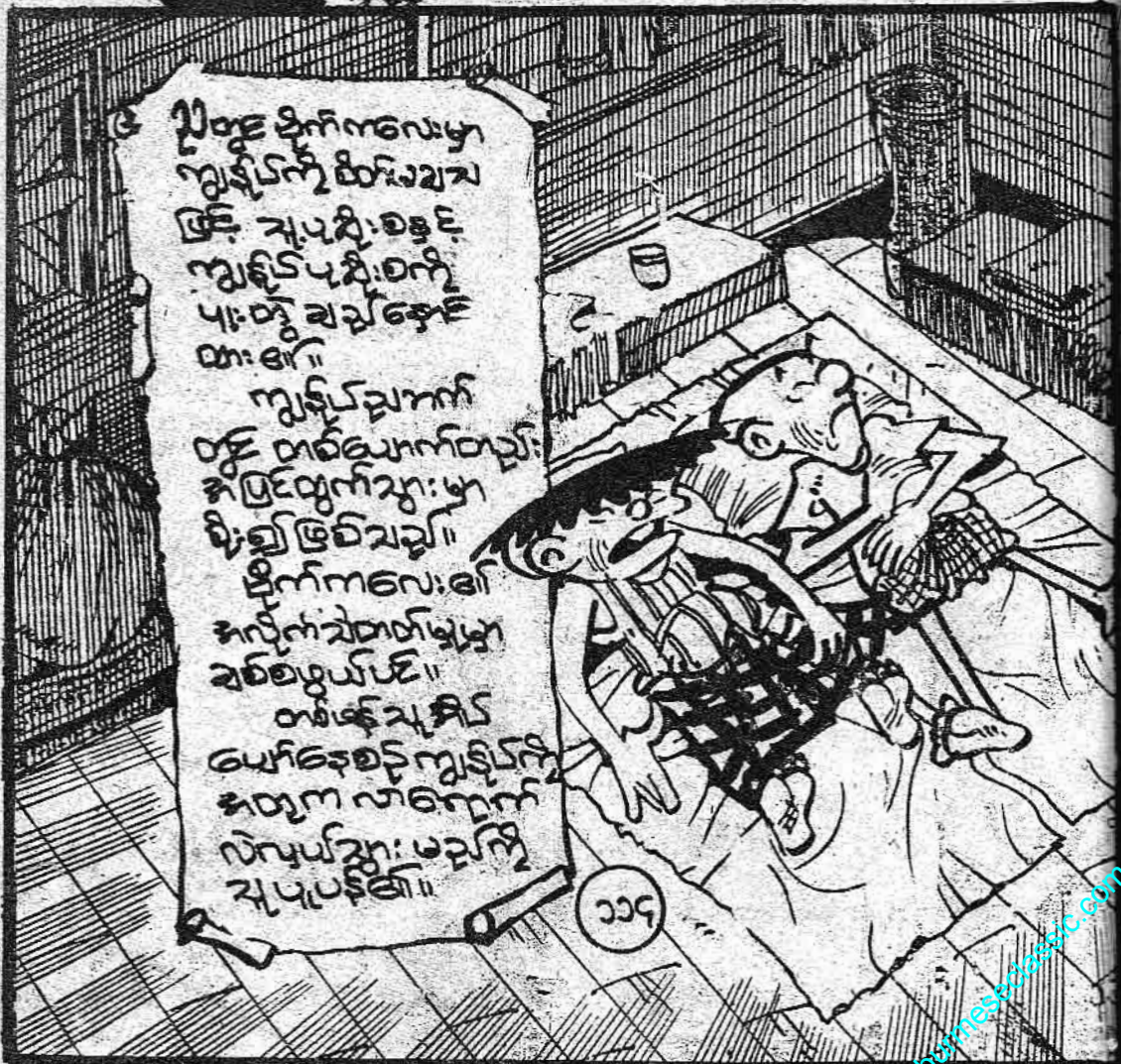

တော်... အဲအဲတုတ်
တုတ်တော် တော်ကြ
တဲအဲ:တဲအဲ...

ဂဂ

အခန်း(၉)

လျှို့ဝှက်ချက်တော့မတူနိုင်ပြီ

ပို့ဝူဇိုက်ကလေးမှာ
 ကျွန်ုပ်ကို စိတ်ဝင်စား
 ဖြစ် နေပါသည်။
 ကျွန်ုပ် ပုသိုးဝက်
 ပျားတို့ ချစ်ခင်
 ထား၏။
 ကျွန်ုပ်ချာကန်
 တို့ ဝတ်စားကံတည်း
 အပြင်ထွက်သွားမှာ
 စိုးရွံ့ဖြစ်သည်။
 ဗိုက်ကလေး၏
 အလွန်ခဲတတ်မှုမှာ
 ခပ်စွယ်ပင်။
 တစ်ဖန် နေ့စဉ်
 ပျော်နေစဉ် ကျွန်ုပ်ကို
 အတူက လာရောက်
 လိုက်ဖက်သွား မည်ကို
 နှလုံးဝင်၏။

တစ်ခါတစ်ရံမှာ သူ့အိပ်ရာမှာ
လှည့်ပြီး သူ့အိမ်ထောင်
ခြင်ပေးနေတာကို ဝံ့စားရတာ
ထရာ ပုဆိုးစသဖြင့် သူ့
ထား သူ့အိမ်ထောင်မှာ။

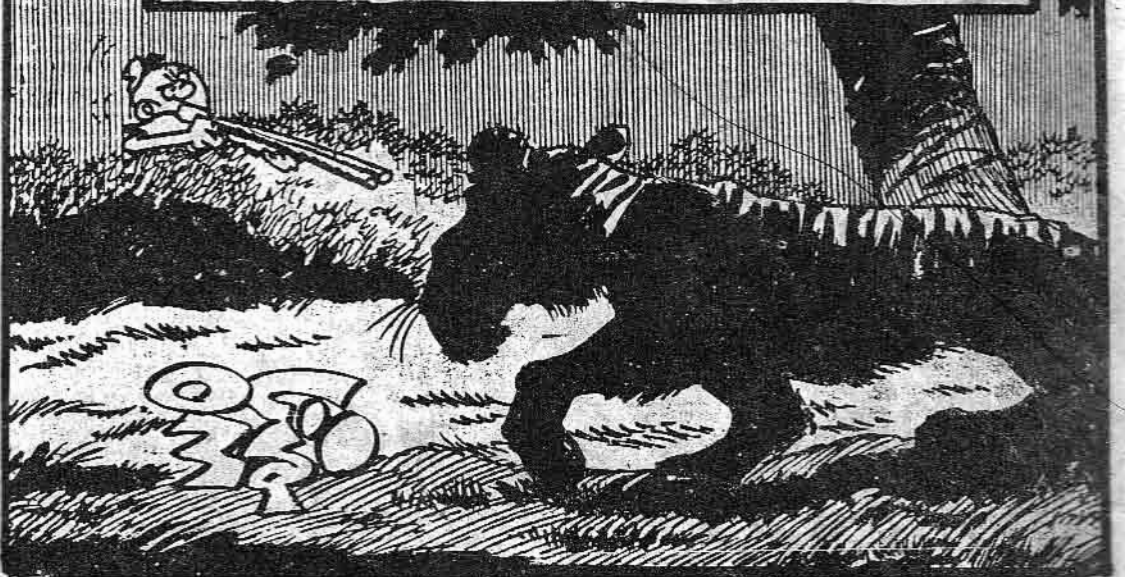
ကလေးကလေးကလေး
ခေါ်ရာ ခြောက်မလှ။

အိမ်ထောင်ကျပြီး နှစ်
လခန့်မှာ အိမ်ထောင်
ပုဆိုးမှာ သူ့အိမ်ထောင်
ခြင်ပေးတာကို အိမ်ထောင်
အိမ်ထောင်ကျပြီး နှစ်

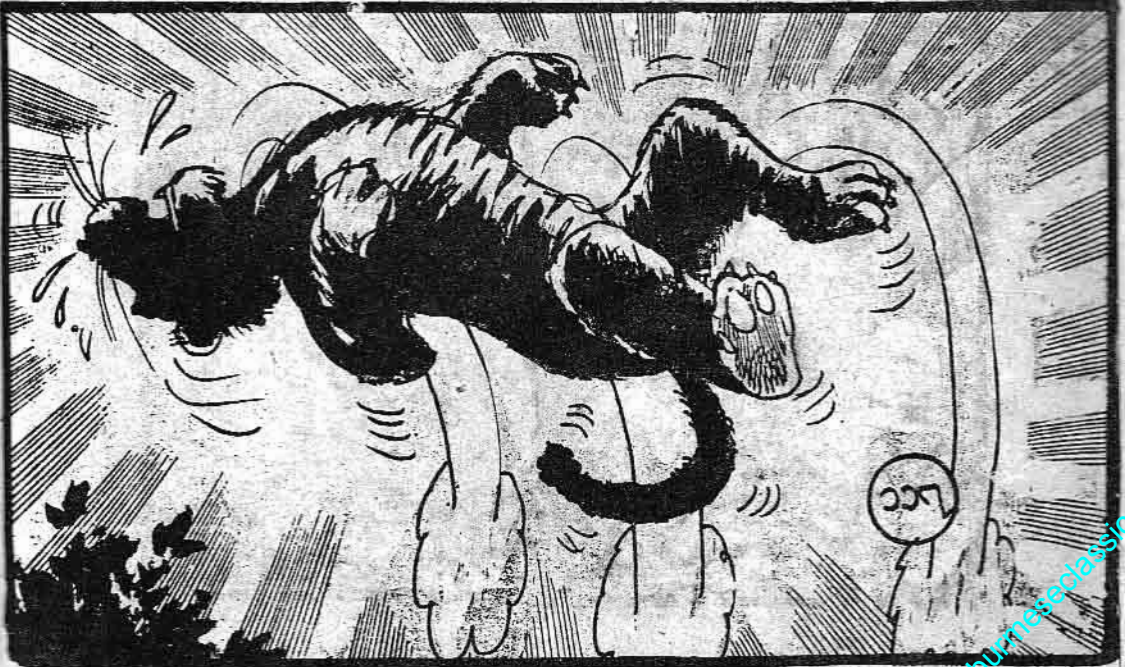

ဒုဗ်လုံးဖြားကိုယူငွေ၍ ပစ်ကွင်းကောင်းကိုခေါင်း
ဖြောင်းနေရာရယူင် ဆယုတ်ကို မွဲဆွတ်ခါလျှက် သွယ်။

“ဝေ့”

ပြင်းထန်စွာ ကော်ခိုက်ပါမင်းဒုကာ၊
ပေါက်ကွဲသံနှင့်အတူ “ဝေ့” ခံစား ခံစား
ဟိန်းဟော့က်လျက်ကွဲကွဲကွဲ
ကောင့်ကြီး၏ အသံမှာလည်း ပတ်
ဝန်းကျင်ကို တုန်ခါသွားစေသည်။

ပုဆိုး... အသံဒါ
နီးစပ်အဟာ
ဒါကြောင့်
မှားပြီဟာကိုး။

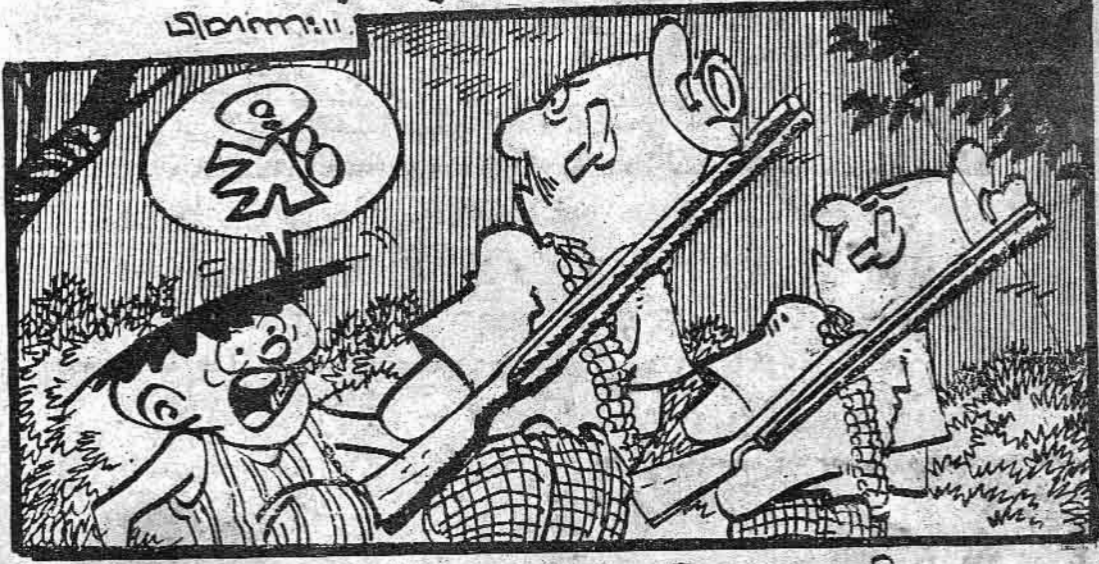
ပုဆိုး... ပုဆိုး
ကျွန်တော့ ပုဆိုးဝေးသွားပြီ၊
ဒါ့ကြောင့် သတိပေးဖို့
တောင်းမယ်...

ပုဆိုး... ပုဆိုး... လက်ဝယ်ရှိ အဟာ...
ခွဲခြားနိုင်အောင်... အတိအကျလုပ်ဆောင်
ကျွန်ုပ်တို့အတွက်...
ကျွန်ုပ်တို့အတွက်... ပုဆိုး...
အဟာ... ပုဆိုး...
လုပ်ဆောင်ပါ။

ဗိုက်ကလေး: ဒေသဒေသ ဖြစ်သွားရသလို။ လူတွေပဲ မှုတ်တီးတီး
 အောက်ကနေ မျှော်ပြီး နှစ်ယောက်ကွဲ ခွဲခြား မတူနိုင်
 ပါတယ်ကား။

ထိုစဉ် လူများဆောက်လာကြချေပြီ။

မိန်းမပျိုများလည်း ဘာကြောင့် အနီးရောက်ပြီး မိုက်ကလေးတွေ ပုဆိုးမရှင်းကြောင်း သိသွားကြပြီ...

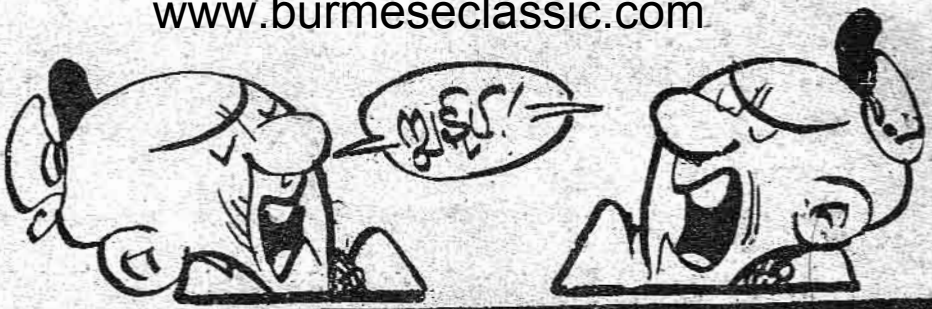
ကားကြီးကား ပိခွာပိုက်ကား မှနေသွားပြီ။ လူတွေကား ကားခေါ်ကြီးကို ဝတ်လှည့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဝတ်လှည့်ကြည့် ပြီးနဲ့ ပြန်သွားကြလေသည်။

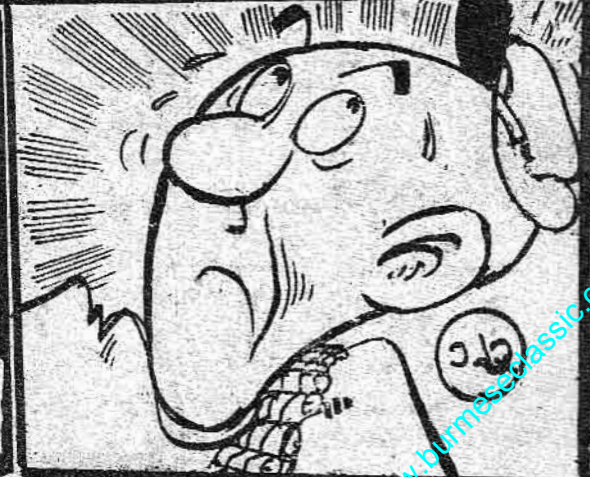
ယုတ်ညိုအစိုကား နှစ်ပတ်ပြားကြီး ဝတ်ကားကြီး

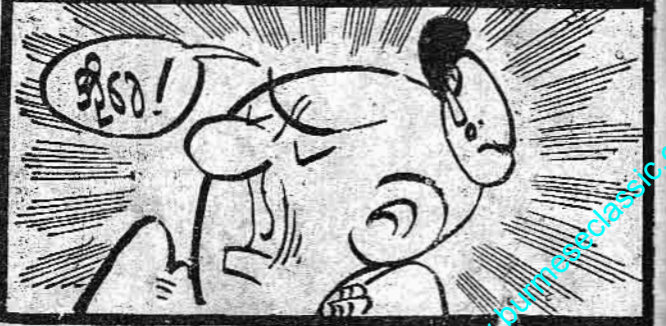
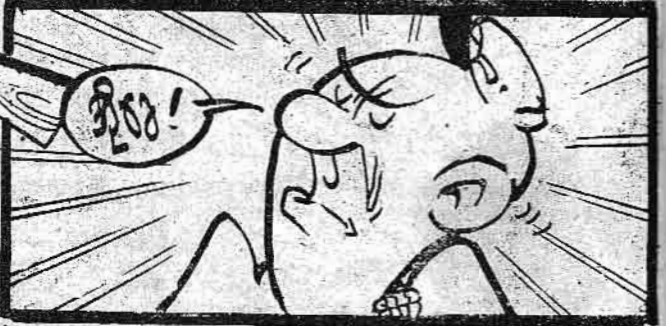
ရေကပ်... ရေကပ်... ကျွန်တို့က ဝတ်ပါပြီ...

ကျိပ်ပစ်ခဲတာကို မထိဘူးဟု ဝန်ခံခဲ့ဖူး။ သူ့ချင်း ဒီတစ်ကြိမ် မထမ ဖြစ်ပေစေ။ ကျွန်ုပ် မထိ ခြောက်... ဝန်ခံရမချင်ဟုလည်း တစ် ကြိမ်တစ်ခါမျှ မထွေးခဲ့ပါ။

ထိုတုန်းက ခြေကောက်
 ကျန်ခဲ့တဲ့အတွက်...
 ထိုသူက အတုကို...
 ပထမဆုံးပျက်စီး
 အစစ်ဖြစ်ပေမယ့်
 အခြားဖွယ်
 မဟုတ်ဘူး...။

ကျွန်ုပ်တို့ ပေးကမ်းခြင်းကောင်းပေမယ့် ပျော်စရာကောင်းမှုကို
ပစ်ခတ်လိုက်ပါ။ လက်ခံလိုက်ပေးပါ။ ချီးမွမ်းပါ...

အိ... အိ... အိ...
အထက်လက်ဖြင့်
အစစ်ပေးအားပေးပါ။
ကျွန်ုပ်တို့၏
အားပေးပါ။

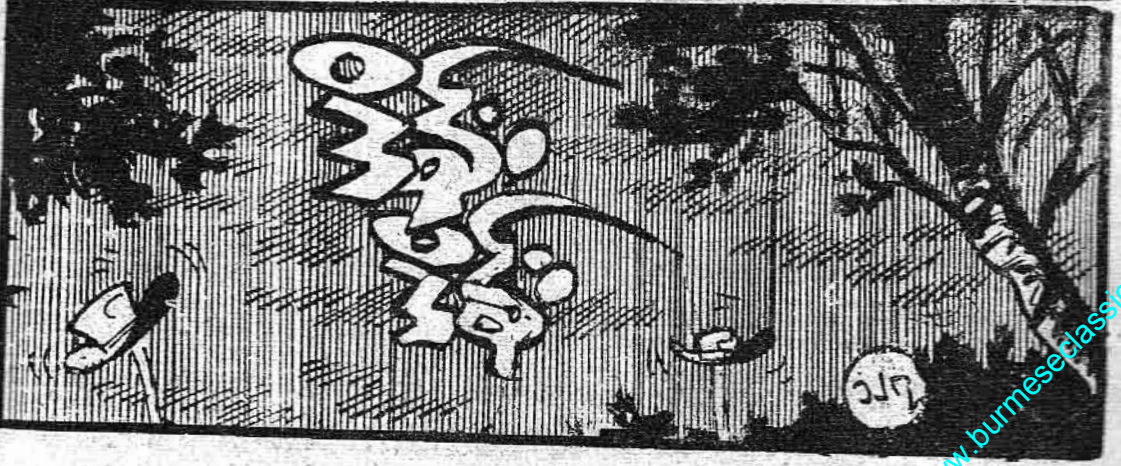

အိ... အိ... အိ...
အထက်လက်ဖြင့်
အစစ်ပေးအားပေးပါ။
ကျွန်ုပ်တို့၏
အားပေးပါ။

ပညာရှိပင် ဖြစ်ပေ။ စွမ်းအားများကား ကျွန်ုပ်တို့
ပညာကို စိုးရိမ်ကြစေပါ။ ကျွန်ုပ်တို့
အားပေးခြင်းကောင်းပေ။ အားပေးခြင်းကောင်းပေ။
အားပေးခြင်းကောင်းပေ။ အားပေးခြင်းကောင်းပေ။
အားပေးခြင်းကောင်းပေ။ အားပေးခြင်းကောင်းပေ။

ကော်ဒိုက်ယမ်းအား ခေါက်ကွဲခံရသူ သူကို သူ့ညွှားထဲသွင်း။
ထွတ်ပီတစ်ဦး သည် အပြုပြင် ချီတော်ထွန်း ခံရသူလို လိကျ
သွားသည်။ ကျန်တစ်ဦး သည် ယမ်းဝေ လှူလှူတန်ဆော
ခွတ်လုံး ပြူးကို ကိုယ်၍ မားမားရပြန်သည်။

ကျန်သူ အစစ်တော့ လိကျနေသူ အစစ်တော့။
မခွဲခြားတတ်တော့ပါပေ။ ရွာသားများ ကား ကျန်
ခွဲနေစေသာ ထွတ်ပီတစ်ဦးကိုသာ အထူး သား ရပြန်
ဗြဟ္မာ နေဗြဟ္မာ သည်။ အစစ်ဖြစ်စေ အတုဖြစ်စေ ကျန်
ရစ်သူကိုတော့ ထွတ်ပီတော့ သတ်မှတ်ရပေမည်။

ထိုအခိုက် မလေးမဲ့
ကျောက်လာသည်။

အကျိုးအကြောင်း သိရ
လောက် မလေးမဲ့က
ပျက်စီး အဝတ်လား၊ အထူး
လား၊ သူ့ခွဲခြား ဝတ်စုံကြောင်း
ပြောရာ များစွာ အားတက်
ပြောလေသည်။

အထူး သိရတော့
လေသဖြင့် သာ ပြန်လေတော့
ဟေ့....

ရွာသားတို့၏ ကြီးဝါး ပုံကား
ကျောစိမ်း ဖွယ်ရာပင်..

ကိုကိုပွတ်ကုန်
ဤအခိုက် သုံးလုံး ခြုံတယ်ကြည့်၊
အဲဒါ စစ် သင်္ဘော
ရလေ....

လိမ္မော်သီး စုတ်ဖိုက်ဖို့ ပြေးထွားရပါ။

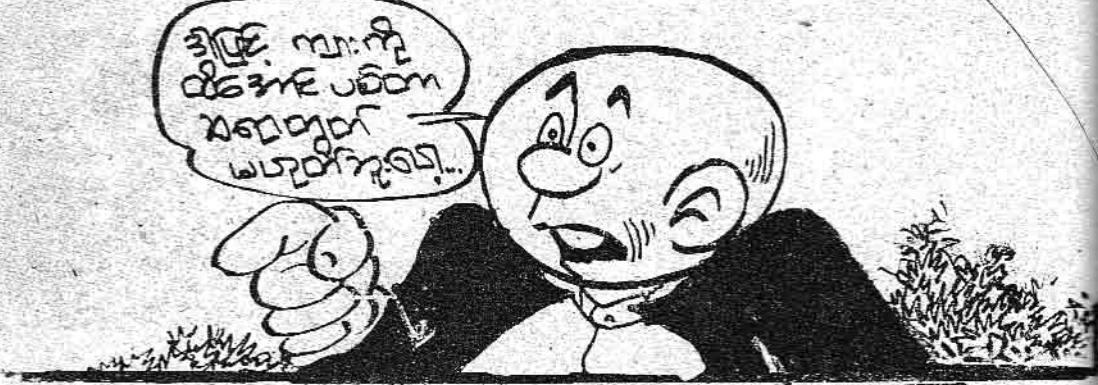

အဆင့်မြင့် ဝတ္တရား
အတုကား ခြင်းစနစ်
မရသဖြင့် ဝန်ခံ
လျှောက်ရပေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့
အတုပါ...

ဒါဖြင့် ကျားကို
ဝန်ခံပေစီက
အတုတု
မဟုတ်ဘူးလား...

ကျွန်ုပ်တို့ ဝတ္တရား အစစ်ဖြင့် သနားရာ စိတ်ထွဲနေ
သမျှကားကြား ဝတ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ သနားမှုအား
သက်သာ မကျင့်စေသမျှကားဝတ်ကြောင်း ကြား
မယူနိုင်ကြောင်း ဝန်ခံလျှောက်ရပေတော့သည်။ နား နား ပါ
ပျား ဝန်ခံ သွက်ပါ။

ကျွန်ုပ်
ပစီက
မဟုတ်ဘူး
ဘိ...
ဟိ...

ကုန်ပစ္စည်းများ ပရိသတ်ကြီးကို လှူဒါန်းမည်
ဟောပြောလျှော့ အမေအမေဖြင့် ရေကြည်ပျက်သွားပါ

ကုန်ပစ္စည်း ကျော်စောတို့ကုမ
ကြီးမားများကို အားကျကြည့်ချိန်
လျှောက်ပုံတူပုံတူ မဟုတ်လား၊
ခန်းပေး အားပေးပေးရအောင်
ပဲကိုး၊ မဟုတ်လား...

ဟင်အင်း...
ထွက်ခွာပုံများရှိကုန်ပစ္စည်း
ပျက်စီးပျက်စီးနေပုံ
လှုပ်ရှားနေပါ...

ကျွန်တော်က ဖြစ်လာပြန်တာထက် ပိုပြီးကလေး ခင်ဗျာ၊
 လေထဲမှာပဲ ခြက်နှုတ် ချောင်း ဖြစ်လာပြန်တာကိုပိုင်း
 ကိုတောက်လာတယ်လား၊ အစားပြစ်ပစ်တာတွေကို
 ကျွန်တော်ကို လူများဖြင့် နှုတ်ခတ်တယ်လို့ မြေပေါ်မှာ
 ခိုနေရတယ်...

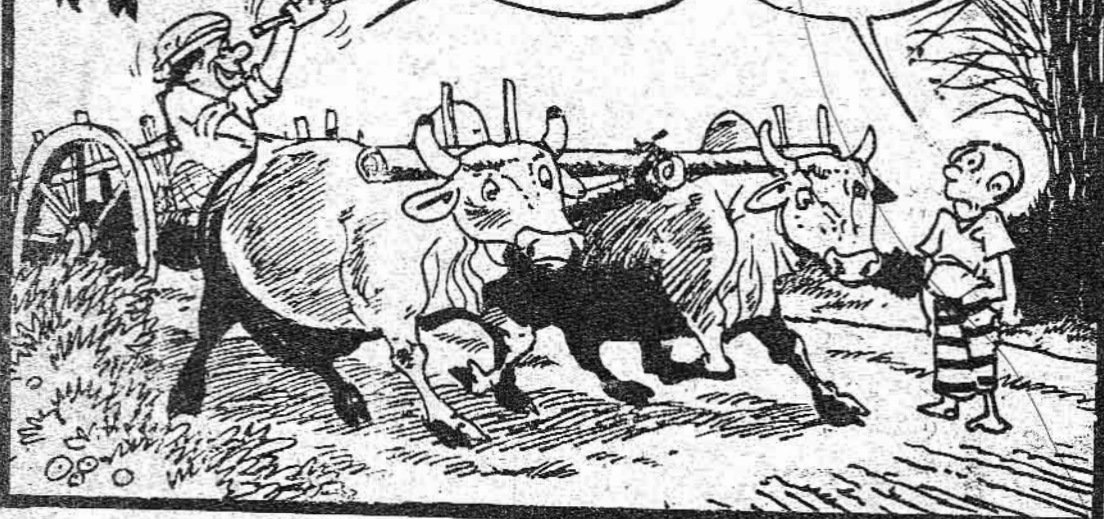
ငါတို့ပြန်ခဲ့တာနဲ့ နေ့ငါးစာပဲ ရှာဖွေတာပဲ
တော်တော် ဟန်ကျသွားတယ်။ ဒါနဲ့ အားပေးပေးပြန်
မိတ်ကုန်၊ တစ်ခွက်တယ်၊ အိမ်ကြည့်ရင် ကျွန်တော်
ဒီတုန်းပဲ သိတဲ့ လူနဲ့ ပုံစားရိုက်ပြီး လိပ်ပယ်လို့...

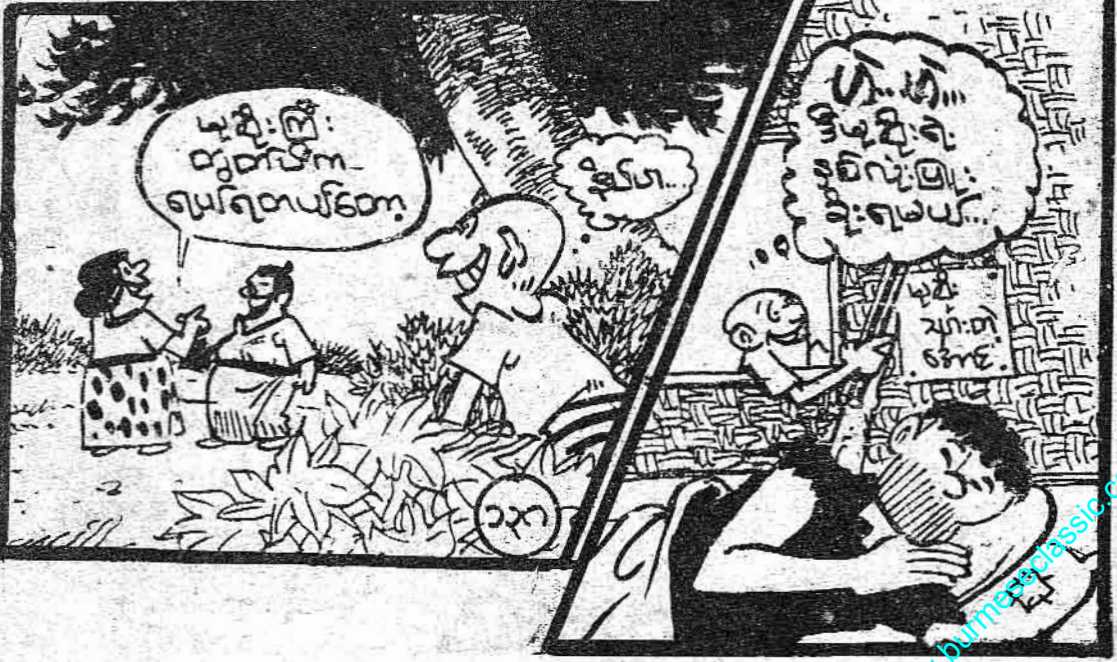
ဒီပိုနဲ့ ဣတိုင်းလွှာ ရောက်ရင်ပဲ လူများကြိုတော့
တပါပဲ...

ဟေ့... ဆရာထွတ်
ဘယ်လို...

ဟို...ဟို...ဟာ...
ဒီနား...

ဒီးထွတ်ပဲ ဆိုတာ အပဲလိုက်မုနီးကြီးမှန်း သိရပြီ
ဟန်ကျသွားတယ်၊ ကျွန်တော်က အထက်မှာ
အမဲပဲထွက်နေကျကျိုး...!

မုနီးကြီး
ထွတ်ပဲက
ရယ်ရတယ်တော့

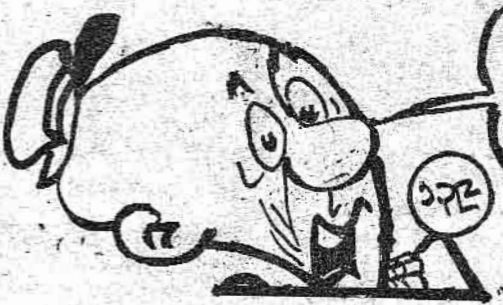
ခိုက်ဟ...

ဟို...ဟို...
ဒီမုနီးရဲ့
မှတ်လားကြား...
ဒိုးရမယ်...

ပထမတော့ ဦးတွတ်ပိ အချိန်အတိုင်း ခုနားခုနားဝါးဝါး
လိမ်ချာပဲပေမယ့် နောက်ရဖွင့်ချိတော့ လောကဇာ
မလတ်နိုင်ဘဲ ကျောင်းဆောက်ဖို့၊ လျှောက်ဆောက်ဖို့
ပိုပြီး အများတွေ လိမ်ချာ ကောက်ခဲခဲခါလာမယ်။

ခုတော့
နောက်တော့ပေါ့၊
ဒါနဲ့ကွတ်ပိအာတွတ်ပိ..

အိတ်... အားကျခို
ထုတ်ကုန်ပို့ပေးရမယ်။
အားမလုံဘဲ အားမလုံဘဲ
အားမလုံဘဲ အားမလုံဘဲ
အားမလုံဘဲ အားမလုံဘဲ
အားမလုံဘဲ အားမလုံဘဲ

ဒီပေမံ...
 ခြံရံကုဇာတုဝ်ဒါဟ...
 အမားအမော့ခိတ်ထား
 ကောင်းသူပီပီ မခွာ်ဒါဟ
 ရခွာ်ဂွယ်သက်နီ ခြံရံ
 ဝေပမံကို ကြည့်ဖြူဖြူ
 ခွင်ဂွာ်ဒါဟယ်
 ကွယ်...

ရောင့်နီယိုဟာခေပျီ။ အလင်းရောင့်ခွင် ကြည့်မှ
 ထိုပုဂံဂ်ပိတ် ကျွန်ုပ်ခွင်တူသမောင် ထင်ရသော်လည်း
 ဝေဒါကြည့်တော် အခွာ်ငယ်ကွဲကြားကြောင်း သိရ
 လေသည်။ ကောကထွင် ပုဂံမဟာ နှစ်ပတ်တူမဟာ
 ချီကြောင်း ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ရပေပြီ။

BURMESE CLASSIC

ဟဲ့...
 သိပ်အတူတူ
 မဟုတ်ဟာဟာ
 ယခုကြည့်...

အတူကို
 ခြံရံခွာ်ဒါဟကို
 ကြည့်ရောဝတ်တော်
 မားဝတ်မဟုတ်ခေပျီ

ကိစ္စမှာ နား အတန်ပေးပါပြီ
တပင်ပင် ဖြစ်နေတော့
နောက်ဆုံး ကျွန်ုပ်လည်း
စိတ်မရွံ့ချင်တော့ဘဲ
လက်လျှော့ပြင် အတန်ပေး
ကျပ်ကျပ်ပြောမိပါသည်။

